

SNEŽNIK

splošna banka koper

srednja primorska proslava v Il. Bistrici

Ilirska Bistrica že od leta 1985 ni bilo podobne proslave, zato so organizatorji kom pogledovali v nebo, ki v nedeljo, 25. junija, ni obetalo nič dobrega, edini meteorologov pa so se izkazale za pravilne in dež je ponehal kmalu po ko so se začeli zbirati prvi obiskovalci - do začetka proslave se jih je na svobode zbralo okoli 2500 iz Slovenije, Hrvaške in Italije. Osrednja primorska proslava je obeležila 50. obletnico zadnje bitke na Primorskem in zavnosti obenem, mediji z obeh strani meje pa so največ zanimanja pokazali za Zorana Thalerja, ministra za zunanje zadeve Republike Slovenije.

2. strani

Govorimo in zasedamo, torej smo! So nove volitve res edini izhod?

Razklanost političnih sfer v Občinskem svetu Občine Ilirska Bistrica se čedalje bolj pogloblja. Prikrita ali odkrita nasprotja med "starimi" in "novimi" dobivajo konkretne značilnosti, ki so najprej prišle do izraza na 6. seji (torek, 30. maja), ko je osem svetnikov iz vrst strank slovenske pomladi (SDSS, SLS in Zelenih) zapustilo sejo, ker se niso strinjali z nadaljnjim sklicevanjem brez obravnavanja poročila o realizaciji sklepov predhodnih sej in povratnih informacij o njihovem uresničevanju. Stranke slovenske pomladi so imele veliko pripomb tudi na neupoštevanje zahtev po ponovnem obravnavanju zaključnega računa za lansko leto zaradi nekaterih spornih postavk, ki naj bi jih, če bo sprejet v ponujeni obliki, preverila Agencija za plačilni promet, nadziranje in informiranje Republike Slovenije. Sledile so burne reakcije, izrečenih je bilo veliko besed o nezaupanju, o tem, da je situacija postala istovetna z dogajanjem v bivši skupščini, o neupoštevanju odločitev večine, o prelaganju problemov in o tem, da je sedaj jasno kdo blokira delo sveta in onemogoča sprejem pomembnejših odločitev za razvoj občine.

Odhod osmih svetnikov ni zmotil dela ostalih 14, ki so potem brez večjih težav, saj so bili sklepni, sprejeli zaključni račun in obravnavali predlog nekaterih naložb v gospodarsko infrastrukturo, s katerim se bo občina potegovala za sredstva iz letošnjega republiškega proračuna (razpis Ministrstva za okolje in prostor za pridobitev sredstev, namenjenih sofinanciranju lokalnih javnih služb in Ministrstva za ekonomske odnose in razvoj za spodbujanje razvoja demografsko ogroženih območij v Republiki Sloveniji) in obravnavali predlog o organizaciji občinske uprave.

Tudi po 7. seji (torek, 20. junija) je ostalo stanje nespremenjeno. Brez zapletov je šlo le pri potrditvi mandata **Bredi Vičič**, ki bo v svetu nadomestila preminulega Silvana Vrha. Dolgovezna razprava se je večkrat približala medsebojnemu kramljanju, ki ga je hote ali nehote dopuščal tudi predsednik sveta, in po sedmih urah ni prinesla nobenih konkretnih rezultatov. Pri sprejemanju dnevnega reda se je največ mnenj kresalo okoli 5. in 6. točke (predlog statuta Občine Ilirska Bistrica, volitve in imenovanja), nekaterim svetnikom pa se je zdela sporna tudi 4. točka dnevnega reda, ker bi bila obravnava osnutka občinskega proračuna pred sprejemom republiškega le nejasna realnost. Župan je nato prekipelo in zatrdil je, da bo nekaj ukrenil. Svetnike je pozval naj se končno opredelijo in dogovorijo, ker bo drugače postalo vprašljivo delovanje sveta in občinske uprave.

Najpomembnejša točka dnevnega reda je bil vsekakor sprejem statuta, ki je bil s strani vseh strank usklajen z nekaj manjšimi popravki. Ker je sprejem najpomembnejšega občinskega dokumenta pogoj za uspešno delovanje občinske uprave, sveta in občine, so se nosilci list pred glasovanjem odločili za pogovor z županom. **Ivan Boštjančič** (SLS) je v imenu strank slovenske pomladi povedal, da za statut ne bodo glasovale in da je to vprašanje zanje do nadaljnjega odprto. Predsednik sveta je kljub temu dal statut na glasovanje (7 proti, 2 vzdržana) in ni mu preostalo drugega kot ugotovitev, da je 13 glasov za sprejem premalo.

Velika trenja med različnimi interesi svetnikov in boj za funkcije, ki se že od začetka mandata odvija med enimi in drugimi, sta prišla do vrhunca. Novi očitajo starim, da si prizadevajo za nespremenjeno stanje v občinski upravi in da favorizirajo svoje kandidate (LDS je predlagala za tajnika **Vojka Tomšiča**). Župan je povedal, da bi bil že skrajni čas za to, da stranke dosežejo sprejemljiv dogovor in da se zasedejo funkcije. Če statut ne bo sprejet, je svetnikom obljubil, da se lahko "igrajo samo še nekaj časa, potem pa bo treba nekaj ukreniti". Statut je bil usklajen in nihče ga ne bi smel pogojevati z razdelitvijo funkcij. Župan je negativen izid glasovanja za sprejem statuta ocenil kot samovoljno izsiljevanje.

V nadaljevanju je bilo slišati številna in raznovrstna mnenja o tem, kakšen naj bi bil pravzaprav tajnik. Razdeljenost strank je tudi tu prišla do izraza, saj so eni menili, da bi moral biti tajnik predvsem strokovnjak in če ne gre drugače, naj ga občinski svet poišče s pomočjo razpisa. To mnenje je takoj sprožilo plaz ugovorov in kratko predavanje o tem kakaj gredo stranke na volitve. Med eno in drugo možnostjo je prevladala tretja - župan bo do prihodnje seje predlagal novega kandidata za tajnika, stranke pa bodo poskušale uskladiti predloge za dva podžupana in sekretarja sveta.

Občina Ilirska Bistrica brez statuta ne bo mogla organizirati občinske uprave. Postopoma bo verjetno prišlo do "anarhije", ker bodo stranke slovenske pomladi sprejem statuta pogojevale z razdelitvijo funkcij, čeprav na statut nimajo vsebinskih pripomb. Vprašljivo bo postalo izvajanje programov, saj so za njihovo izvajanje potrebni odbori in komisije. Demokracija je zahtevna in neprestano sili k popuščanju za dobrobit tistih, ki "oblastnike" izvolijo. Je za ilirskobistriške svetnike prenaporna? Se uresničujejo črnogledne napovedi iz časa po decembrskih volitvah? Kako iz precepa? Politične stranke in obe neodvisni listi že dobrega pol leta natikajo ena drugi politične plašnice in pri volivcih počasi povzročajo nezainteresiranost. Tisti, ki lahko udobno živijo brez pomoči centra odločanja tudi v prihodnosti ne bodo imeli večjih težav. In koliko je tistih, ki bi jim šlo ob uspešnem delu občinskega sveta vsaj nekoliko bolje? Veliko! Pred prihodnjimi volitvami bodo prav gotovo dobro premislili, če bodo volili seveda. Do takrat bosta šla strokovnost in politika tudi v Ilirski Bistrici narazen. Vprašanje je, kaj lahko stori župan. Komu ustreza trenutno stanje? Bodo stranke slovenske pomladi, če ne bodo dobile funkcije tajnika, res začele zbirati podpise za izvedbo novih volitev? Načrtovalci lokalne samouprave so že vedeli kakaj je v občinskih svetih toliko ljudi ali če parafraziram znano reklo: eno mandatno obdobje je prekratko, da bi svetniki ves čas mislili enako.

IN MEMORIAM

Silvano Vrh

15. 3. 1963 † 11. 6. 1995

*Samo pogumni in vztrajni
ter prodorni ljudje
se spopadajo z izzivi
življenja.*
(Z. Šajn)

Vztrajen, delaven in ustvarjalen je bil Silvano Vrh. Takega smo poznali in tak je kar nekako sodil med občinske svetnike.

Pravzaprav smo ga dobrega spoznali v preteklih šestih mesecih, ko so se mu izpolnjevale želje in zamisli, ki jih je s posebnim zanosom predstavljal pred volitvami. S poštenim, dobronamernim in zagnanim delom je želel in hotel prispevati svoj delež k urejanju in razvoju svojega kraja, k boljšemu počutju in življenju sokrajanov.

Silvano je svojo mladost preživel v Ilirski Bistrici tako kot mnogi njegovi vrstniki, v šoli, ob igri, učenju, zlasti pa na športnih terenih, saj je bil prav šport nepogrešljiv spremljevalec njegovega vsakdana.

Po končanem študiju na Višji varnostni šoli v Ljubljani je bil zaposlen v Občinski gasilski zvezi, do samega tragičnega dogodka pa kot varnostni inženir v postojnskem Livu.

Povsod so ga imeli radi. Kako tudi ne, saj je bil tako neposreden in življenjski.

Ob vrsti dnevnih obveznosti pa je Silvano našel čas tudi za druga življenjska področja, zlasti pa za šport, ki ga je spremljal že od njegove mladosti.

Prav gotovo je šport, zlasti pa rafting, ki mu je Silvano vrsto let posvečal velik del svoje ljubezni, razvijal in utrjeval vse pozitivne lastnosti, predvsem pa plemenitosti in odnos do sotovarišev in soljudi.

Voda ga je privlačila, ljubil je brzice in tolmane, njihovo igrivost in past. Kruta usoda pa je hotela, da je za večno zaspal v objemu svoje "velike vode".

Žalujemo za Silvanom in njegovimi športnimi tovarišema.

Občinski svet

B. Z.

Ferrari '95

EDNARODNA GORSKO HITROSTNA DIRKA

JULIJ 1995 ILIRSKA BISTRICA - ŠEMBIJE

DRŽAVNO PRVENSTVO V GHD
GORSKO PRVENSTVO V GHD
POKAL PEUGOET 106 RALLYE
POKAL DAIHATSU CHARADE

PEČEN VOL NA RAŽNJU

PARADA FERRARIJEV
IZBOR MISS FERRARI
ILONKA FASHION SHOW Z
MISS SLOVENIJE

SLO - RALLYE STAR CUP
INT - RALLYE STAR CUP
AVTOMOBILI SKUPINE HOBBY

OBVESTILO

Ilirski krajanji!
od 9. julija 1995, bo v času trajanja Mednarodne gorsko-hitrostne dirke Ferrari 95 od 7. do 20. ure veljala popolna zavora prometa na regionalni cesti Ilirska Bistrica-Šembije, razen za intervencijska vozila in redne avtobusne linije. Obvoz bo urejen po cesti Ilirska Bistrica-Ribnica-Pivka-Knežak-Šembije.

Ferrari klub Ilirska Bistrica

Vstala Primorska si v novo življenje 1945-1991-1995

Po slovenski himni je uvodne besede spregovoril župan Stanislav Prosen. Poudaril je pomen 50. obletnice sklepnega dejanja druge svetovne vojne na Primorskem in dogodkov v letu 1991, ko smo Slovenci končno postali državljani, čeprav so bili na cestah že tanki. V imenu častnega odbora za pripravo proslave je pozdravil vse prisotne, med katerimi so bili udeleženci narodnoosvobodilnega boja in predstavniki občinskih odborov ZZB NOB iz vse Primorske, župani in predsedniki svetov primorskih občin, predstavniki pobratenih občin Devin - Nabrežina in Opatija, predstavniki Slovenske vojske, policije, Civilne zaščite, gasilcev in društev. Prireditev je vodil Frane Gombač, nastopali pa so: Tržaški partizanski pevski zbor "Pinko Tomažič" iz Trsta, Pihalni orkester Divača - Koper, Komorni deklinski pevski zbor Ilirska Bistrica, Otroški pevski zbor OŠ T. Tomšiča Knežak in skupina Malibu.

Ciril Zlobec, prvi slavnostni govornik, vedno samosvoji in pesniško navdahnjen, je zbrano množico tako ogrel, da ga je neprestano prekinjala s ploskanjem in odobravanjem, saj je na kratko povzel vse značilnosti slovenskega naroda skozi njegovo ne preveč svetlo zgodovino od Trubarja in Prešerna do Rudolfa Meistra, pesnika in vojaka, ki je Slovincem prvič pokazal, da je mogoče nekatere cilje uresničiti tudi z vojaško

Zoran Thaler je spregovoril s stališča mlade in s preteklostjo neobremenjene generacije. Udeležencem druge svetovne vojne ni hotel deliti naukov o tem, kaj se je takrat dogajalo, saj to sami najbolje vedo. Resnice jim ne more nihče vzeti, ne zgodovina ne politika. Marsikdo se danes počuti odrinjen z izjavami in poskusi tistih, ki hočejo prevrednotiti čut za svobodoljublje. Zgodovina se je od nekdanj brisala in popravljala, ne

snice prav zaradi "kapitla tigrovcev, ki so ga vložili vanjo, ker nekaj kar nima začetka ne more imeti konca, brez prvega strela pa ni končne zmage - Primorci veste to bolje kot Slovenci. Vaše trpljenje je rodilo ogorčenje, ogorčenje je rodilo odpor. Na Primorskem je bilo drugače, tu ni moglo biti nespo razumov in je vsakdo vedel koga osvobaja izpod koga." Na koncu je spregovoril še o vključevanju Slovenije v Evropsko unijo in o problemih, ki nam jih povzročajo drugi, pa tudi sami. Omenil je Trst, ki bi z vključitvijo Slovenije v EU dobil zaledje, in Primorsko, ki ne more biti predmet pogajanja. Razume strah Primorcev in Slovencev, ki so navezani na svojo zemljo, čeprav so se dolga stoletja obdržali na njej tudi brez lastništva.

EU temelji na trgovini, svobodnem pretoku ljudi, blaga in idej. Diplomacijo čaka še veliko dela do taktak, ko bo prišlo do od-

Ko zavlada "edina prava resnica"

Pogled mladega človeka na vojno in netolerantno
Takšno ali drugačno.

Vsaka vojna nujno pomeni zlo. Zato ga ni pametnega človeka, ki bi si želel vojne. Vseeno pa se od časa do časa pojavijo nekakšni "bistroumni preroki", ki zahvaljujoč svojemu skoraj nadčloveškemu umu, pridejo do osupljivo preprostih in predvsem radikalnih rešitev nekega v preteklosti navidezno nerešljivega problema. Potrebno je samo še malo veličastne starogrške retorike, nekaj medijske podpore in "edina - sveta - resnica" je ustvarjena. Za njo pa slej ko prej začnejo korakati neuke zmanipulirane množice žejnih in lačnih. Predvsem vode in kruha, v manjši meri tudi iger in krvi.

Po približno takem scenariju se je pred dobrimi 59. leti (za začetek štejem Japonsko zasedbo Mandžurije leta 1936) začela najhujša morija doslej, ki pa, žal, ni obšla naših krajev. Preprost slovenski človek je v tistih časih veljal za manjvredno raso, ki bi jo bilo treba vsaj popolnoma pokoriti, če ne celo dokončno iztrebiti. Za Slovence je bila zato takrat edina možna odločitev upor. Upor proti okupatorju, upor proti ponižanju, upor proti razčlovečenju, ki so ga bili deležni na vsakem koraku. Seveda obstaja več načinov upora, vendar kdor se takrat ni opredelil za upor in kdor še danes razlaga, da to kljub vsemu ni bila "optimalna" rešitev, ne more trditi, da je deloval slovenskemu narodu v prid. Kajti, če bi se vsi držali tistega mlačnega političnega načela, da je "bilo potrebno s sovražnikom taktizirati, celo trgovati in čakati usoden trenutek, da bi mu zahrbtno zabili nož v hrbet", potem bi bila Evropa in Svet lahko še danes v tej fazi "čakanja". In okupator bi potem prej ali slej poskrbel za racionalno razlago njegove oblasti, ki bi jo sčasoma z določenimi lepimi popravki lahko sprejeli tudi podjarmljeni. Ali pa bi preprosto slepo opravili novonastali položaj s krščansko razlago, ki so jo uporabljali že rimski cesarji, kako je vsaka oblast ob boga dana.

Namesto te pogubne pasivnosti pa so se vsi svobodnoljubni narodi, vključno s slovenskim, postavili po robu "novim gospodarjem sveta" in jim jasno sporočili, da ne bo šlo tako zlahka. Pri tem smo Slovenci lahko upravičeno ponosni na naš odpor, ki bi, radikalno gledano, za tako majhen narod lahko pomenil tudi samomor. Niti večji in bolj "zgodovinovorni" narodi si niso upali kaj takega, ampak so nemo opazovali, kako jim odpada petelinje perje njihovih domnevno močnih armad. Primorci so bili v tem pogledu mogoče še korak pred ostalimi - prišel je namreč trenutek, ko so se lahko odkrito uprli italijanskemu fašizmu, ki jih je "zakonito" teptal več kot dve desetletji. Zato na Primorskem tudi ni bilo dileme, ali se upreti ali pa "modro" čakati.

Obstaja pa še ena razsežnost druge svetovne vojne v Sloveniji in to je razcepljenost slovenskega naroda. Za današnjo mladino to vsekakor ni (ali pa vsaj ne bi smela biti) nikakršna tabu tema, ampak le temnejša plat naše zgodovine, ki pa jo ne gre zanemarjati. Nasprotno, iz nje bi se morali marsikaj naučiti. Recimo tolerance, ki jo je v tistih dneh tako primanjkovalo. Žalostno je, da se v tistem času slovenski narod ni bil sposoben združiti, preseči ali vsaj "zamrzniti" medsebojnih razlik in se enotno upreti okupatorju. Namesto tega so vodje enega in drugega tabora pojmovali boj le kot sredstvo za

prevzem oblasti. Pri tem seveda ne smemo zreti dejstva, da so se eni spečali za torjem, drugi pa ne. Kakorkoli že, slovenski narod je skupaj z drugimi jugoslovenskimi narodi iz vojne prišel kot zmagovalec, slepljeni od te silne zmage si povzročili lastniki niso mogli kaj, da ne bi izkazovali svojo moč, najhujše pa je, da so, tako kot tisti, proti katerim so davno borili, tudi sami iznašli "edino - resnico". Sreča je bila le to, da je v njih ni te edine resnice z leti popuščala in počasi razblinjalo.

Vsaka stvar pa traja le nekaj časa - naš narod kmalu spoznal, da je "edina - prava" resnica sprejemljiva in umrljiva, pač vse na tem svetu. Nerodno je bilo, da so naši nekdanji soosvoboditelji ne sprejemali in slepo verjeli "ta - snici. In ko sta z glavo v glavo trčili, zopet zarožljalo orožje. Slovenski narod je moral po skoraj 50. letih svobodno osvobajati, očitno pa tudi na "naših" strani ni bilo vse trdno in enotno. Bila na srečo kratka in žrtve minile. Vendar pa je vsaka žrtev popolnoma potrebna. Tudi za veliko Slovencev. Vseeno pa pravi šok, saj si še pred nekaj leti nihče ni upal niti pomisliti na takšen razpad slavne, "v krvi rojene" Jugoslavije.

In dobili smo "našo" Slovenijo ter na krutih ekonomskih tleh resnice, pa je resnica vse prej kot prijetna in do se je nostalgичno ozrl v preteklost, nam naši novi oblastniki dejali, da se "sničila" tisočletne sanje slovenskega naroda (kje so pa sploh bili Slovenci takrat, če že zaradi tega treba malo potrpeti, ter se seveda pristali na takšno razlago, kateri pa so ob tem pomislili, ali "nova edina prava resnica", ki naj bi do naslednje spremembe. Kdo ve, ali bomo nekoč tudi to spoznali.

Tako je slovenski narod končno nehote, kakor hočete) prišel do svojih in postal prava nacija. Očitno pa ni dovolj niti to, ampak iščejo in brskajo v preteklosti, kdo ve, morda da bi svoji resnici, morda pa le zato, da bi gili sedanost. In mladi odločno naslo motu. Kdor bi želel "razčistiti" slovensko temo. Kdor bi želel "razčistiti" slovensko temo, kot se temu aktualno reče, sprejme gola dejstva, naj se z njimi in se nauči z njimi živeti. Kajti, niti mogoče spreminjati, mogoče je le kovati sedanost in prihodnost. Le v vsakdo pripomogel k našemu slovenskemu boljšemu življenju. Naša preteklost je teklost naših staršev in takšna, kakršna pač je. Zato se mladi, kot so že ugotovili nekateri starejši, na slovensko jansko poživigamo. Mladi se niti kom spravljati, pomembno je le to, jemamo in znamo živeti tudi z drugimi od nas. Ali kot je dejal John Stuart Mill: "nasilnim utišanjem enega samega povzročimo gorje, ker s tem oropamo vsakega rodu, tako pa tudi take ljude, ki takim mnenjem ne strinjajo. Če bi bilo reč to mnenje pravilno, bi jih tako potlačili z priložnostjo, da svojo zmoto naslovijo z resnico, če pa bi bilo mnenje zanjim odvezli možnost, da ob svoji zmotnim mnenjem svojo resnico izjasneje in občutijo bolj živo."

"Hej, brigade, hitite, ... na Slovenskem smo mi gospodar! je bila samo ena izmed pesmi, ki jih je pod vodstvom Oskarja Kjudra zapel Tržaški partizanski pevski zbor "Pinko Tomažič" iz Trsta. Zbor je spremljal orkester ter recitatorja Stane Raztresen in Aldo Pressel.

Bojni praporji partizanskih enot

Častni vod Slovenske vojske iz bistriške vojašnice

V Pihalnem orkestru Divača - Koper igrajo tri generacije glasbenikov

akcijo. Svetle trenutke, predvsem čas partizanskega gibanja, s katerimi se Slovenci lahko ponasamo in ki so napovedali dogodke pred štirimi leti, poskušajo danes nekateri zanikati. Tik pred koncem vojne, ko je nemška armada poskušala storiti vse, da bi se na Primorskem srečala z zahodno vojsko, je morala kapitulirati prav pred partizani. Marsikdo govori danes o krvi v vojni, ki je bila po nepotrebnem prelita in o zločinih, ki so bili storjeni pod rdečo zastavo, vsa dejanja pa se ocenjujejo po tistem, kar je bilo v njih najbolj plemenitega. "Slovenski NOB je pisan s čitljivimi črkami na pravih straneh slovenske in evropske zgodovine. Bila je vojna, strašna stiska in tema. Čas in človek sta bila brez obraza, zato se je tudi marsikaj zgodilo." Ciril Zlobec ne obtožuje nikogar. Tudi če v letih 1941 - 1945 ne bi storili nič drugega, ampak samo ohranili slovenski narod, bi storili zelo veliko, poleg tega pa so se partizani tudi borili. Tisti, ki danes blatijo partizansko gibanje, naj postavijo na tehtnico zgodovine še svoja dejanja. "Zgodovina ni sentimentalna, oprala bo tisto, kar je vredno. Čas bi že bil, da nehamo objokovati svojo veličino."

more pa ničesar izbrisati. Omenil je Danila Zelena, tigrovsko gibanje in spremenjeno gledanje mlade generacije iz "celinske Slovenije" do Primorcev. V 50. obletnici zmage nad fašizmom vidi priložnost za zmago re-

kritega pogovora med dvema, ki nista slepa drug za drugega. To bi moralo veljati za vse udeležence NOB, za slovenske politike in za vse preproste ljudi. Mir zahteva tudi v miru majhne žrtve.

Množica povablencev in gostov je z zanimanjem spremljala dogajanje.

NALOŽBE

Začetek prodaje komunalno opremljenih parcel

2. junija, je bil v Galeriji na Vidmu predstavljen projekt "Stanovanjsko cone Koseze" in tega dne je praktično stekla tudi prodaja komunalno opremljenih parcel za gradnjo individualnih stanovanjskih hiš, stanovanjskih hiš obrtno delavnic, obrtnih delavnic, poslovnih, gostinskih in trgovskih objektov. Projekt je zelo prilagodljiv in na 3,14 Ha ob cesti Koseze-Brezje ponuja 29 parcel velikosti od 452 m² naprej, saj je možno več zemljišč tudi združiti in na njih prilegati objekte s kletnimi prostori, pritličjem in nadstropjem. Na severnem delu bodo predvidoma stalo 17 obrtnih delavnic, na južnem delu pa 12 stanovanjskih storitvenih objektov. Kupci parcel bodo zgrajene objekte lahko priključili na komunalne naprave (vodovod, meteorna in fekalna kanalizacija, elektrika, plin in plinovod) do začetka poletja 1996.

Župan Stanislav Prosen je povedal, da je občina odločila za gradnjo cone Koseze zato, da bi zadovoljila največje interese podjetij in posameznikov po obrtnih in stanovanjskih objektih. Prvotni zazidalni načrt za Obrtno cone Koseze je bil sprejet že leta 1988, po agresiji na Slovenijo pa je vse potrebno in želje nekoliko spremenila občina sklenila novo pogodbo s podjetjem Projekt iz Nove Gorice. Projekt izvršni svet je pred dobrim letom sprejel dopolnjen zazidalni načrt in v njem predvidel faznost izgradnje cone v smeri vzhod-zahod, namembnost objektov je od proizvodnih hal na severu pomaknil proti južnim obrtnim in stanovanjskim objektom, z ukinitvijo večjega dela ceste, ki je sekala cono po sredini, je nekoliko spremenil prometni režim ter določil razporeditev dejavnosti po stopnji hrupa s severa proti jugu. S tem se je spremenila samo struktura in razporeditev, ne pa programska zasnova cone - zmanjšano število de-

lavnic v halah je imelo za posledico več individualnih stanovanjskih hiš z obrtnimi delavnicami. V coni ne bodo dovoljene vse tiste dejavnosti, ki bi škodljivo vplivale na okolje. O možnostih za nakup zemljišč in gradnjo objektov sta spregovorila Marjan Pišot, avtor načrta, in vodja projekta Vladimir Durcik. Gradilo naj bi se od severa proti jugu, od proizvodno-storitvenih dejavnosti do čistih stanovanjskih enot v zadnjem delu, tako da bodo šele dejanske potrebe trga izoblikovale končno varianto. Osnovna proizvodna celica bo velika okoli 110m² in se bo lahko dopolnjevala glede na potrebe investitorja. Povprečna parcela bo merila okoli 800 m², na obrobju pa bo lahko dosegla tudi 1200 m² in več. Podjetje Projekt bo do junija naslednjega leta pripravilo tudi načrt čistilne naprave za cono in KS Koseze. Vse informacije o nakupu parcel so vam na voljo tudi v občinski zgradbi.

PEVCI IZ VSE SLOVENIJE V IL. BISTRICI

Pesem ne pozna ovir

Učeslom "Kdor poje rad, ostane mlad!" se je v petek, 23. junija 1995, v Osnovni šoli Antona Žnideršiča zbralo 20 zborov in več kot 300 pevcev, oskrbovancev raznih zavodov iz vse Slovenije. Deževno vreme, ki jih je pregnalo s ploščadi Domom starejših občanov v Ilirski Bistrici, ni moglo zmotiti veselega položaja vsem, tudi tistim, ki so potrebovali pomoč spremljevalcev. V vsakem domu deluje 63 domov s skoraj 13.000 stanovalci in prav petje je ena od njihovih najpogostejših oblik druženja, saj nobeno praznovanje v domovih ne poteka brez pesmi.

Člani pevskega zbora Doma starejših občanov in po predhodnem dogovoru jim je pripadla čast, da organizirajo 2.

člani pevskega zbora Doma starejših občanov in po predhodnem dogovoru jim je pripadla čast, da organizirajo 2.

Člani pevskega zbora Doma starejših občanov iz Ilirske Bistrice in Vesna Bizjak nastopajo v Osnovni šoli Antona Žnideršiča

Humanitarno dejanje stanovalcev Trnovske ulice

Na lanskoletnem ocenjevanju urejenosti bivalnega okolja, ki ga je izvedla posebna komisija v okviru vseslovenske akcije Moja dežela - lepa, urejena in čista, je bila v Ilirski Bistrici za najlepšo proglašena Trnovska ulica. Za nagrado so stanovalci od organizatorja akcije, občinskega sekretariata za gospodarstvo, 1. novembra 1994 prejeli 50.000 tolarjev. 2/3 stanovalcev (26 gospodinjstev) na majski anketi podprlo predlog, da bi del denarja namenili za izgradnjo pediatrske klinike v Ljubljani, 1/3 pa je izrazila željo, da bi raje priskočili na pomoč gasilcem. Odločili so se, da bodo 35.000 tolarjev nakazali Pediatrični kliniki in 15.000 tolarjev za nov gasilski dom. Stanovalci Trnovske ulice se v letu turizma še naprej trudijo, da bi obdržali doseženo in še izboljšali bivalno okolje, ulice, hiše in vrtove.

srečanje. Po nagovoru ilirskobistriškega župana Stanislava Prosen in kratki predstavitvi nastopajočih, je vsak zbor zapel dve pesmi iz ljudske zakladnice. Dom Starejših občanov Ilirska Bistrica je nastopil kot šesti. Člane domačega mešanega pevskega zbora že četrto leto s harmoniko spremlja Vojka Pirih in jim s pesmijo krajša čas, lajša tegobe bolezni in obuja spomine. V zadnjem času se jim je pridružilo še nekaj novih pevskih moči in po posvetovanju z borovodkinjo, delovno terapevto Vesno Bizjak, so si izbrali dve ljudski pesmi (Ciganska sirota in Slišala sem ptičko pet) s solistkama Antonijo Smrdelj in Fani Samsa. Vesna Bizjak je prepričana, da se da tudi s pesmijo doseči marsikaj in da posluš in ubranost petja nista najvažnejša, pomembnejše se ji zdi "srčno veselje stanovalcev pri tako razigrani skupini".

13-članska žirija je po zaključenih nastopih prisodila 3. mesto Domu starejših občanov Ilirska Bistrica, 2. mesto Obalnemu Domu upokojencev Koper in 1. mesto Zavodu Hrastovec-Trate, kjer bo tekmovanje prihodnje leto.

Prireditve so podprli: Merkator Nanos Postojna, SGP Primorje Ajdovščina, KSP Ilirska Bistrica, Mlinotest-Pekarna Ilirska Bistrica, Sanilabor, Nitka Celje, Menina, Primorski tisk Ilirska Bistrica, I & I Koper, Senkanar, Ilirija Ilirska Bistrica, Mlekarna Celeia, Pivovarna Union Ljubljana, Rading Izola, Droga Portorož, Foto atelje Maraz Ilirska Bistrica, Cvetličarna "M" Ilirska Bistrica, Poliuretani-Plama Podgrad in Pan Goslar. Direktorica Doma starejših občanov Ilirska Bistrica Marija Šlenc Zver se vsem lepo zahvaljuje.

OBVESTILO

Skupina Slovencev iz Avstralije bo v soboto, 8. julija, obiskala Ilirsko Bistrico. V športnem parku Na de Žagar se bodo ponferili v balinanju in drugih športnih igrah. V večernih urah jih bodo Bistričani pozdravili s krajšim kulturnim programom. Sodelovali bodo: Moški pevski zbor Dragotin Kette in skupina Bistrac.

VIZITA 1995

Letnik 1977 v objemu tradicije

Sobotna (3. junija) predstavitev nabornikov in njihovih okrašenih vozov je letos privabila precej manj radovednežev kot lansko leto, ko je prireditve sovpadala z Bistriškimi dnevi. Slabo vreme in dež, ki je že zjutraj pretel papirnati okrasom in obetal vlago nabornikom letnika 1977 tudi od zunaj, je začel pršeti kmalu po 11. uri, ko se je na bistrškem Placu zbralo nekaj vozil in 9 vozov iz Podgorja (Zabiče, Podgraje, Kuteževo, Trpčane), Vrbovega (Jasen, Jablanica, Vrbovo, Vrbica), Brkinov (Čelje, Dol. Bitnja, Mereče, Pregarje, Prem, Prelože, Ostrožno Brdo, Podstenje), Trnovega (2 x), Knežaka, Koritnic, Kosez in Novokračin.

Po besedah župana Stanislava Prosen, Občina Ilirska Bistrica je bila poleg Zveze kulturnih organizacij, Ministrstva za obrambo Republike Slovenije in Upravne enote Ilirska Bistrica pokrovitelj prireditve, "pravi fantje vedno pridejo z vozovi" in tudi tokrat ni bilo nič drugače. Še ena izmed generacij, ki ji ne bo treba oditi iz Slovenije na služenje vojaškega roka, se je tudi letos oprijela starega izročila in s pomočjo staršev, deklet in prijateljev okrasila vozove.

Da novo vse bolj vdira tudi na take prireditve so obiskovalci lahko opazili takoj potem, ko so se sprehodili po Placu in med konjskimi vpregami opazili moderna vlečna sredstva, mlajša ekipa Trnovcev pa si je omislila kar dostavno vozilo.

Naborniki, oboroženi s harmonikami, so po vrsti prihajali na improvizirani oder in pred množico prijateljev in sorodnikov, željnih fotografskih in vi-

deo posnetkov, odgovarjali na vprašanja Danijela Ceka, ki se je sicer trudil in poskušal biti čim bolj zabaven. Ker tekmovanja za najlepše okrašeni voz ni več, so vsi udeleženci iz rok Milana Šajna, direktorja Regijske uprave za obrambo Postojna, prejeli pršute in s slavljem nadaljevali v domačih okoljih.

Tisoči papirnatih cvetov na vozu iz Podgorja

Letošnjega nabora se je udeležilo nekaj čez 100 fantov. Naborna komisija je ob določanju rodov upoštevala zdravstveno stanje, izobrazbo ter želje nabornikov, čeprav vsem seveda ni mogla ustreči. Edino pritožbo je dobila od nabornika, ki ni sposoben za služenje vojaškega roka, pa bi si v vojsko vseeno želel. Od vseh nabornikov sta se samo dva opredelila za civilno služenje vojaškega roka. Tudi zdravstveno stanje nabornikov letnika 1977 se je v primerjavi s prejšnjimi leti nekoliko popravilo. Deloma sposobni naborniki imajo v glavnem težave z vidom, začasno nesposobni imajo nekatere telesne poškodbe ali še niso preboleli določene bolezni. Naborniki so se torej z vpisom v vojaško evidenco seznanili s prvimi vojaškimi obveznostmi, ki se bodo nadaljevale z vpoklicem na služenje sedemmesečnega vojaškega roka približno čez leto dni, razen za tiste, ki se bodo vpisali na univerzo.

BISTRŠKI DNEVI '95

Klavrni Bistriški dnevi

Sekcija za gostinstvo in turizem bistriškega obrtnega združenja je že leta 1985 dala pobudo za organiziranje Bistriških dnevov. Res je, da organizator letos ni imel sreče z vremenom, saj so odpadla načrtovana športna srečanja, v petek, 23. junija, pa zaradi neurja ni bilo niti večernega plesa. Manjše število stajnic se je pojavilo le v sončnem nedeljskem popoldnevu, vendar je bilo domače obri na njih le za vzorec.

Lončarski atelje Lorna iz Maribora je edini ponujal kolikor toliko sprejemljive izdelke iz žgane gline za gospodinjstvo, okrasne predmete in turistične spominke. Na ostalih stojnicah se je v glavnem ponujalo in kupovalo tekstil, knjige, suho sadje, igrače in sladkarije ter nepogrešljivo kramo.

Otroci so se silno razveselili miniaturnega vlakca, odrasli so prisegli na izdelke ljubljanske pivovarne Union, ki je obilno reklamirala svoj zaščitni znak, prodaja avtomobilov priznanih nemških znamk, modna revija, srečelov, na-

stop Pihalnega orkestra Divača-Koper, gostobesedni Sašo Hribar in razvpiti Agropopovci so sicer pritegnili nekaj več radovednežev, kaj več pa tudi letos ni bilo videti.

Še najbolj se je prvotni zamisli o podobni Bistriških dnevov približal Andrej Jelen iz Trnovega, član Muzejskega študijskega krožka Ilirska Bistrica, ki je zraven poštne stavbe pod naslovom "Furmani po cest' peljajo" in "Ilirska Bistrica - mesto brez muzeja" razstavil nekaj starih vprežnih vozov iz svoje zbirke, da bi pri pristojnih končno vzbudil zani-

manje za postavitev domače muzejske zbirke, ogledala preteklosti in sedanosti vsakega mesta, samo Ilirske Bistrice ne. Oblečen v staro furmansko opravo je zatrdil, da bi muzeju prav rad odstopil nekaj eksponatov, ki v glavnem izvirajo iz področja občine. Na ogled je postavil več kot sto let stare gosposke sani s kraguljčki, dvosedežni voz z imenom gik-valbiroč, kočijo, gozdarski voz "parizar" za prevoz lesa s starim orodjem (žaga, sekira, cepin in maček), brkinski voz (manjši voz, ki so ga vlekle krave), istrski in mrtvaški voz. Andrej Jelen je pred leti za Bistriške dneve vozil kočijo s konjsko vprego po mestu, saj je bila kot filmski rekvizit dovolj dobra za avstrijske cineaste, v Ilirski Bistrici pa za tovrstne vožnje ne najde dovolj razumevanja.

Nič posebnega torej, nič vznemirljivega in vprašanje je, če so obiskovalci zapustili prizorišče vsaj z upanjem, da bo naslednje leto bolje.

ŠOLSTVO

Učenje z miselnimi vzorci

Ponedeljkovega (12. junija) predavanja o izdelavi in uporabi miselnih vzorcev na Osnovni šoli Antona Žnidaršiča so se udeležili učenci in učitelji vseh bistriških osnovnih šol in ga prav gotovo ne bodo zlepa pozabili. Na Osnovni šoli Antona Žnidaršiča je bila Lana Izrael, sodelavka Tonyja Buzana, enega izmed strokovnjakov za preučevanje možganov in izumitelja miselnih vzorcev, s katero si otroci in odrasli pomagajo pri učenju.

Lana Izrael je študentka 2. letnika psihologije na Harvardski univerzi. Z miselnimi vzorci se ukvarja že od svojega trinajstega leta - rezultat njenega dela in zanimanja je bila tudi znanstvena raziskava o delu z miselnimi vzorci za osme razrede osnovnih šol, ki jo je privedla med mnogo starejše raziskovalce na 8. svetovno konferenco o nadarjenih otrocih v Sydneyu. Petletno ukvarjanje z miselnimi vzorci, v tem času je napisala dve knjigi, ki sta prevedeni tudi v slovenščino (*Moč možganov za stroke ali kako se v hipu preleviš v genija* in *Iz drugačnega kota pristopamo k matematiki*) ji je omogočilo gostovanja po vsem svetu. Da gre za obetavno raziskovalko pričata tudi dve nagradi, ki ju je prejela za svoje dosedanje delo: državna nagrada na Sejmu znanosti in tehnike v rojstni Floridi in najvišje priznanje britanskega Možganskega trupa, nagrado Možgani leta (Brain of the Year - Britain's Brain Trust) pred dvema leti.

Po kratkem ekskurzu o funkciji možganov in ustvarjalnosti so se učenci in učitelji zabaven način učenja spoznali tudi ilirskobistriški osnovnošolci. Lana Izrael je snila jim je, da je podoba, ki naj bi se stavljalna izbrano temo, najpomembnejša stvar pri miselnih vzorcih. Miselnimi vzorci so seveda zelo individualna nika učenja, vendar se sama držijo in osnovno temo vedno začnejo s konkretno dino (glasba n. pr.), na obrobju pa vključuje s sorodnimi temami in podatki ki zajemajo več podatkov (trobentni dala, pihala, različne vrste glasbenih Učencem je svetovala, naj uporabijo samo ključne besede in ne stavljajo tem je priporočljivo uporabljati risbe za boljše pomnjenje, lažjost in ločitev podatkov. Miselne vzorce je precej enostavno izdelati in veliko pripomorejo učinkovitemu učenju, saj o tem učni uspehi učencev, dijakov, študentov in odraslih po vsem svetu.

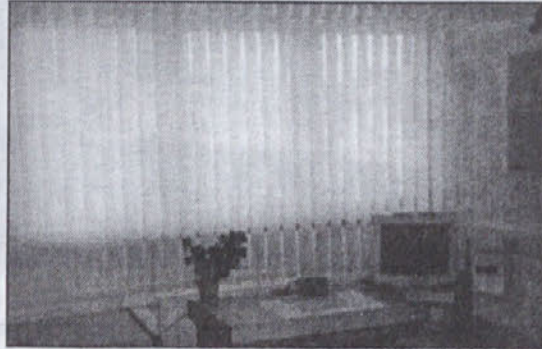

Lana Izrael med predavanjem v večnamenskem prostoru OŠ A. Žnidaršiča.

OGLASI

KOVINOPLASTIČNA GALANTERIJA, STRLE ANTON s.p.
PUDOB 57, 61386 STARI TRG, tel./fax.: 061/707-415

LAMELA ZAVESE ZA VSAK PROSTOR

Želite spremeniti vaš delovni ali bivalni prostor?
Z lamela zavesami boste ugodili vašim željam.
Zavesa daje prostoru lep in prijazen videz.

Z obračanjem lamel lahko spuščate v prostor različno količino svetlobe. Izdelujemo jih po naročilu v različnih barvnih odtenkih, širinah in kvaliteti.
Lamele so pralne in antistatično obdelane (ne privlačijo prahu). Nudimo vam vse sestavne dele za lamela zaves, ki so izdelani v naši obratovalnici.
Izdelujemo tudi Plisse zaves v različnih barvah in vzorcih.

•NOVO•NOVO•NOVO•NOVO•

UREJANJE PARKOV IN VRTOV

VRTNA ARHITEKTURA

Urejamo in čistimo parke, vrtove, okolice stanovanjskih, poslovnih in proizvodnih stavb.
Opravljamo zemeljska in zidarska dela pri postavitvi vrtnih zidov, skalnjakov, bazenov, vodometov, trat ...
Načrtujemo in izdelujemo počivališča, vrtno ute in otroška igrišča.
Pripravimo Vam zemljo, zasadimo cvetje, grmičevje in drevesa.
Barvamo okna, ograje in ostalo.

**PREPUSTITE DELO NAM IN
SI VZEMITE ČAS ZA POČITEK**

Informacije in naročila sprejemamo na tel.: 067/82-586 (Dejan Rolih)

KUPUJEMO

MANJŠO HIŠO V ILIRSKI BISTRICI ALI OKOLICI

Tel.: 00 385 51 338 776

Mi se imamo radi

Casopis Snežnik je res hecen. Eno-esečni presledek med izidom dveh tedenskih števil je ravno dovolj dolg, pozabite na njegov obstoj. Objave nadaljevanj ni mogoče, v poštev ne pride kvečjemu kakšna nanizanka. Zato se v tem slogu.

Novenija se je prestrašena spraševala, ali bo cerkveni vodja iz Beograda igral na nezaslišano predrznost, na spopoved obiska bratske, a tudi nehvaležne republike. Iz zanesljivih virov bližnjaja vrha Avale smo, povedano v grščini, dobili: "Et tu brutus Joannes Carniolus!" To nas bo kar kreprok stalo, saj do leta našega urada za stike v Beogradu, kljub ponižni prošnji naše mlade perspektivne države, ne bo prišlo še upešno kmalu.

Indiji ljudje cepajo kot muhe pri temperaturi 50°C v senci, vojne redčijo pogosto naseljeno človeško vrsto, slavnemu je skoraj uničilo Bistriške dnevnoroizvoljeni chef države Galov, znanstvenik, Baskov in drugih plemen, kljub raznovrstni dehumanizaciji, insekciji in deratizaciji spet začenja eksperimentalni poskusi. Pravi, da imajo Amerikanci arzenal atomskih bomb, ki bi lahko postuje za 1000-kratno uničenje, njegova Francija pa samo za 10-kratni konec sveta, kar je svinjarija, enakost ali non egalité. Tako imenovani Združeni narodi (ampak zakaj ne, če se med seboj kregajo in mla-

tijo), posebno Avstralci in nekaj otoških dežel, mu navdušeno ploskajo. Meni bi bilo veliko lažje pri srcu, če bi Slovenci imeli vsaj 3 atomske bombe, pa čeprav takšne majčkene. Kakšno zavist bi vzbudili pri človeku v snežnobeli uniformi, ki se je vozil v franjomobilu na paradi, ki je prikazovala moč palice, korenčkov pa nič. In tudi za vstop v EU bi nas prosili. Na kolenih.

Tam v bosenski deželi bi lov na golobe lahko takoj končali. Muslimani bi morali kidnapirati Mladića in tistega doktorja srednjeveške filozofije, demagogije in psihiatrije. Oba bi oblekli v kuharsko uniformo s čisto belo čepico. Kuharja bi nas s televizijskih zaslonov prepričevala, da se jima v ujetništvu godi odlično in da lahko pripravljata celo svojo najljubšo jed - špagete á la bolognese. Njuni herojsko nastojeni in navdušeni privrženci, ki vodijo bosanski maraton, bi ob pogledu na sramotno početje z gnusom pljunili. Morala vojne bi v trenutku padla pod ledišče in vojne bi bilo konec. The happy end. Po osvoboditvi pa bi Mladić povedal, da so ga k sramotnemu dejanju prisilili, da so mu špageti ogabni in da je vegetarijanec, ki mu gredo najbolj v slast zelenjavne juhe.

Če se sprašujete zakaj je jugoslovanski narodni heroj Kusturica sprejel v Cannesu nagrado, vam odgovorim da zato, ker je v filmu prikazal Balkan do

pičice tak, kot si ga želijo videti Evropejci. Na ta način jim je očistil vest. Bravó, Custurika ...

Pravijo, da ima v Sloveniji vsaka vas svojo lokalno radijsko postajo. No, no, ne smemo pretirati. Dokazano je, da jo ima vsaka druga vas. Pri nas slišimo sežanski in postojnski radio. Uganite torej, katera vas v tej okolici nima oddajnika?!

Pri športni zvezi deluje strelsko društvo, katerega šef se vedno krega z mojim kolegom, da mu ne da niti ficka za nakup nekaj prepotrebni pušk. Priporočam mu, naj prepíše svoje tekmovalce v kakšno društvo z več denarja, n. pr. k lovčemu ali še bolje k tistim, ki streljajo glinaste golobe. V skrajnem primeru naj se lotijo tenisa, ki je na najboljši poti, da bo postal šport kot se šika.

Tudi besede ali stavki so lahko bolj ali manj moderni: včasih je bilo moderno pisati in govoriti o etatizmu, birokraciji in tehnokraciji, potem je prišla na vrsto "demagogija", ki se je transformirala v "sprenevedanje". V sedanjem času, dobi sprave in tranzicije, pa slišimo najpogosteje stavek TAKO ALI DRUGAČE. Torej "praznovanje tako ali drugače", s "tako ali drugače mislečimi" ...

mladi, jeseni in zime. In MKNŽ, ki po vsakem koncertu "v živo" reklamira pivo in kokakolo (glej sliko). Ker stavba nima lastnika iščemo dobrega gospodarja. Da ne pozabim. Na novo se je vselil Klub študentov Ilirska Bistrica, ki bi se lahko komot zbiral v Ljubljani. Da bi ustanovili klub tudi srednješolci pa nobenemu ne pade niti na pamet, čeprav je domača mladina s trebuhom za kruhom ali z možgani za znanjem raztepena po Sežani, Kopru, Postojni, Lju-

njih letih doživel strahovite spremembe. Predvsem pa psiha stavbe deluje na ljudi tako, da pridejo iz nje čustveno pretreseni in lažji za nekaj tisočakov. Obiskovalec na sliki nam je povedal, da je v prostorih za prvim oknom pustil vse, razen žepnega ročeka.

Da bi uredili Bistrico, bi potrebovali vsako leto vseprimorsko proslavo. Uredili bi vse zelenice, vse ceste, zaflakali bi vsa parkirišča ... Edina izjema bi bila rečica Bistrica, ki je začarana in je ni mogoče očistiti. Očiščena vzdrži še vedno le teden dni. Pa da ni čudežev!

Ljudje s hiše na sliki uživajo prekrasen pogled na cesto RI-LJ in niti ne vedo, da je nastala iz hišice s stolpičem. Po vojni so jo preuredili, ker je bila preveč fevdalnega videza. Najlepša pa ni hiša, ampak tri arkade pred njo. Graje ne so protipotresno in vzdržijo potres 16. stopnje.

NOVOSTI V KNJIŽNICI

Leposlovje za odrasle

vec, I.: Bog na dopustu; Žilevski, D.: Otok milosti; Kavčič, V.: Minevanje; Mestnik, I.: Lovi grapi; Fajdiga, F.: Venecijanke so utihnile; Spersperger, A.: Kitajski zapiski; Christie, A.: Na mizo; Rendell, R.: Strah pred naslikanim; Gill, B. M.: Umorčki; Sterle, M.: Stara Milčinski, F.: Drobiz; Jurič, E.: Grizem aforizma; Salom za šalo; zidovski humor; Rebula, A.: Grad rimske cesarice in zgodnje novele; Rajčič, J.: Tebaida ali Bratski spor; Jurčič, J.: Izbor iz proze; Perpar, A.: Limonovec; Bataille, G.: Na očesu; Rožanc, M.: O svobodi in Bogu; Kovačič, M.: Tržačani; Pertot, B.: Dokler maza zori; Curk, T.: Deček z Gornjevjav; French, S.: Pokopljite me v škornjih; Jeza, zvedna meja; Strojnikova, Š.: Jastrebre kroži; Štek, A.: Diamanti v očeh; Preston, R.: Izlozenci; B.: Pesmi za umrlimi sanjami; Hummer, M.: Mumps v zrelih letih; Harms, D.: Zakon sale po štiridesetem; Poslovne šale; Šale o

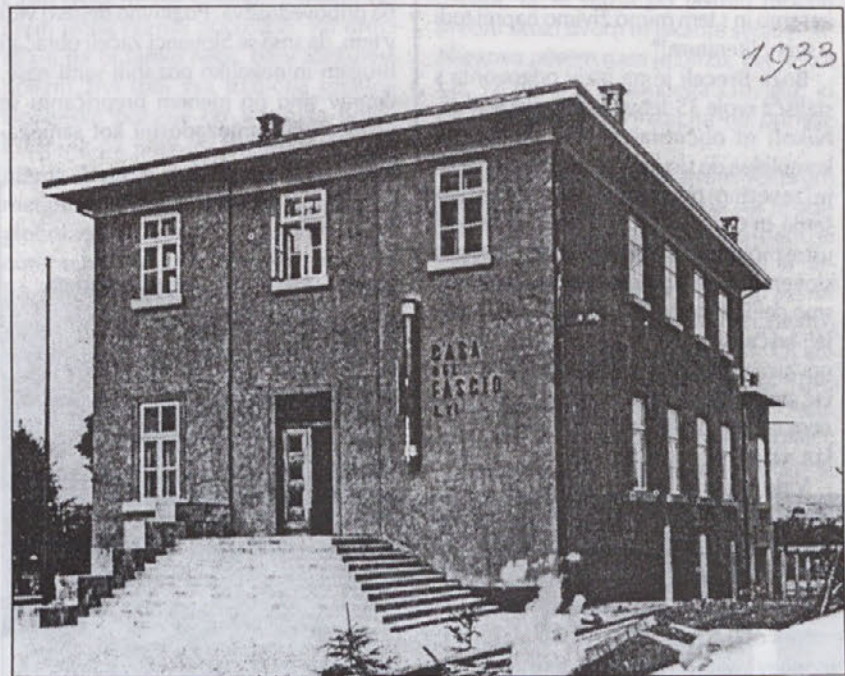
samobitnostjo; Makuc, D.: In gnojili boste nemško zemljo; Jeza, F.: Spomini iz taborišča; Hammer, M.: Preurejanje podjetja; Levine, S. R.: Kako uspešno vodimo ljudi; Beaumont, G.: Osnove angleškega glagola; Ferjančič, J.: Pogoji in oblike aktivnega učenja v vrtcih; Rijavec, L.: Dežela Črkarija; Golob, J.: Okrasne čebulnice in gomoljnice; Weininger, O.: Spol in značaj; Hegel, G. W. F.: Znanost logike 1., 2.; Kant, I.: Kritika praktičnega uma; Janša, J.: Sedem let pozneje; Pokorn, D.: Vino in zdravje; Vukadinović, R.: Diplomacija; Arah, M.: Evropska unija; Brzezinski, Z.: Izven nadzora; Freud, S.: Tri razprave o teoriji seksualnosti.

Leposlovje za mladino

Levstek, Z.: Zakajske; Žabji kralj; pravljica v sliki, besedi in kretnji; Frančič, F.: Ulica svobode; Scamell, R.: Mili; Dahl, R.: Odvratne rime; Rudolf, F.: Srebrna ribica; Nöstlinger, C.: Pes gre v širni svet; Bevk, F.: Zlata voda; Zupan, D.: Tolovajevo leto; Curwood, J. O.: Kazan, volčji pes; Dumas, A.: Črni tulipan; Barrie, J. M.: Peter Pan; Seliškar, T.: Mule in liščki; Kästner, E.: Emil in detektiv; Čukovskij, K. J.: Doktor Joj boli; Baum, L. F.: Čarovnik iz Oza; Demšar, B.: Dvojne počitnice; Hofman, B.: Ringo Star; Ende, M.: Momo; Lindgren, A.: Erazem in potepuh; Kovač, P.: Mufrjeve sanje; Mal, V.: Miši, žabe in drugačni principi; Cajnko, M.: Pikapolonca se potepa; Makarovič, S.: Kam pa kam, kosovirja; May, K.: V gorah Balkana (Kovač Simen, Zaroča z zaprekami, Mohamedanski svetnik, V golobnjaku); Stevenson, R. L.: Črna puščica; Suhodolčan, L.: Stopinje po zraku; Fussenegger, G.: Jona; Kanizaj, P.: Ura tukaj ni okras, mali Niki kaže čas; Bürger, G. A.: Čudovita potovanja lažnjivega kljukca barona Münchhausna, Arhar, V. T.: Palčki; Disney, W.: Najlepše zgodbe Carla Barksa, 101 dalmatince; Švajncr, J.: Belkini prijatelji; Bond, M.: Medvedek Paddington; Debelak, M.: Življenje hišnega mačka; Petan, Ž.: Ja-ga, tretji dvojček

Strokovna literatura za mladino

Burnie, D.: Rastline; Disney, W.: Angleško-slovensko: ilustrirani slovar; Mettler, R.: Palma; Perols, S.: Sova in drugi nočni letalci; Whitelaw, I.: Vesolje; Življenje v morju; Wilkison, P.: Ljudje: spremenili so svet; Znanstveniki: spremenili so svet.

Končujem s svetoboljem in prehajam na veliki finale članka. "Arhitektonski pomniki našega časa" je naslov, ki bi najbolj pristajal k naslednjemu zapisu. Sokolski dom. Zgrajen v kavbojskem stilu. V dobi prevlade modnih kreatorjev iz Rima so ga preimenovali v Casa

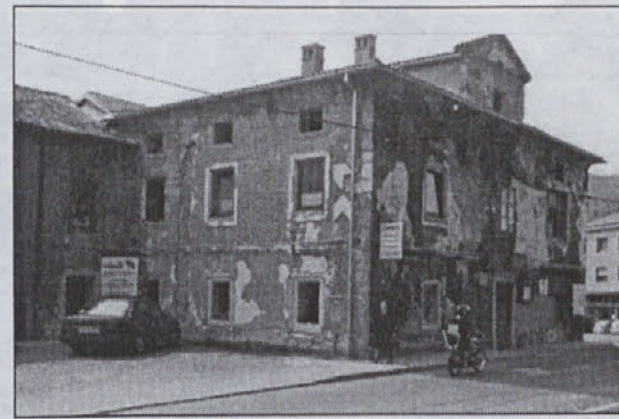
bljani, Novi Gorici, Kranju, Mariboru itd. itd. in se v Bistrici počuti tuje ... (Tu lahko naredite pavzo med branjem in si obrišete solzne oči). 0,001% domačih študentov bo po zaključku študija ostalo doma. To bodo samo ekonomisti. Drugi nimajo možnosti za perspek-

del fascio in ga prebarvali v takrat moderno svetločno barvo, ki se pri nas ni obnesla. Tudi nalivno pero (glej sliko) je pisalo samo s črno tinto. Pozneje je bila stavba prepleškana v živahno barvo, ki pa je sčasoma obledela v sedanjo svetlorožnato. Pred nedavnim so nekdanje dolgoročno zastavljeno ime Dom družbenih organizacij zamenjali s stari - Sokolskim domom. V njem domujejo SZ, ZKO, stranke slovenske po-

tiven in vsestranski razvoj svoje osebnosti. Nekaj šans imajo še učitelji, kasta, ki jo v današnjem času zaradi neznoznosno visokih plač vsi zelo "rešpektirajo". In štirje upravni delavci na občini, katerim bi morali stalno vtepati v glavo naj bodo srečni, da sploh imajo službo in podobne moderne resnice.

Provizorij je bil provizorično zgrajen za 50 in več let. Postavljen v prijazno zeleno ozadje velikega brata je v zad-

Zaključujem s tipično tranzicijsko obnašajočo se Staro sodnijo. Na živopisni fasadi z raznimi sledovi burne preteklosti se sveti vsak dan več reklam, ki naznanjajo nove čase ...

Stalnim, občasnim in enkratnim bralcem Snežnika želim poletje z ne preveč vročine in primerno dozo dežja.

Dimitrij Bonano

LITERATURA

Krpanova kobilica ne zmore več poti v Evropo

V nedeljo, 18. junija, sta Edelman Jurinčič in Frane Gombač, predsednika Združenja književnikov Primorske in ZKO Ilirska Bistrica, že devetih pozdravila udeležence tradicionalnih Premskih srečanj. Tudi na letošnjem srečanju so literati z obeh strani meje izmenjali mnenja na okrogli mizi in pripravili literarni večer, ki ga je v sklepnem delu s Kettejevimi verzami in petjem popestrila dramska igralka Jerca Mrzel. Da se pisatelji težko izognejo aktualnim dogodkom, predvsem vpetosti Slovenije v sodobne politične tokove, so dokazali udeleženci razprave, ki so pojasnjevali svoja stališča do tega, kako in na kakšen način uveljaviti slovensko literaturo v Evropi. Izsledki občutljive teme so poskušali dopolniti množico tovrstnih razprav v slovenskem prostoru in dodati pisanemu mozaiku pogledov še nekoliko primorske barve.

Dr. Ivan Verč, strokovnjak za rusko literaturo iz Trsta, se je omejil predvsem na problem prevajanja. Prepričan je, da se slovenski pisatelji na poti v Evropo ne bodo odpovedali slovenščini, čeprav so znani primeri, ko so Slovenci pisali tudi v italijanskem ali nemškem jeziku. Kdo bi moral vplivati na koga: Slovenija na Evropo ali Evropa na Slovenijo? Po njegovem se nismo sposobni osvoboditi "tudi sindroma" in zaradi mnenja slovenske komparativistike neprestano povezujemo domače avtorje s tujimi. Vprašanje je, kaj bi morali ponuditi drugim in kdo odloča o tem. V slovenski literaturi pogreša odsotnost slovenske duše, odsotnost zgodbe in želi si, da bi Slovenci končno nehali opazovati sami sebe, se usmerili k drugim in začeli pisati dobre zgodbe.

Jolka Milič ima "polne škatle Evrope, saj nikjer drugje ne govorijo o evropski literaturi." Imamo manjvrednostni kompleks? Že veliko let hodimo v Evropo in še vedno smo zunaj. Tudi v Evropi obstajata samo dve vrsti literature: velika in majhna, veliki in majhni ustvarjalci. Če prezremo nacionalno pripadnost pesnikov med dobrimi pravzaprav ni razlik. Za Evropo ni nujno, da pozna samo tisto kar je pomembno za nas, bolje bi bilo, da tujina spozna še manj pomembne stvari.

Ciril Zlobec razume navzočnost slovenske kulture v drugih okoljih nekoliko drugače. Večji narodi, ki so s svojim ekspanzionizmom izvažali kulturo, niso posvečali pozornosti majhnim in nepriznanim narodom, zato imamo po vzpostavitvi svoje države na tem področju večje možnosti. Tujina redko premore poznavalce, ki bi brali jezikovne umetnine v jeziku dvomilijonskega naroda. Slovenci vedno postavimo okvir in njegovega nosilca, ki je skoraj nujno pripadnik večjega naroda, šele potem ocenjujemo naše reakcije. Slovenska kultura ne dohaja slovenskega političnega dogajanja; ostajamo na robu, provincialni in tudi zaradi tega se pri nas ne more razviti zgodba, pri-

poved, kar najbolje kaže primerjava s špansko literaturo v zadnjih desetletjih. Trdno je prepričan, da kljub temu slovenski literati ob srečanju z večjimi ni treba zardevati.

Marjan Tomšič, predlagatelj letošnje teme, čuti veliko zadrego ob vprašanju vključevanja slovenske literature v Evropo, ker se pri tem dogajajo absurdne, celo smešne stvari. S kakšnimi deli naj bi Slovenci pravzaprav plemenitili Evropo? Po njegovem imamo svojo identiteto in dovolj dobrih književnih del. Slovenci bi se morali svetu predstaviti s tistim kar premoremo, s tistim, kar je specifično naše, sicer bomo zašli v "bolezensko stanje iskanja neke nove literature. Bodimo to kar smo in s tem mirno živimo naprej tudi v svetu literature!"

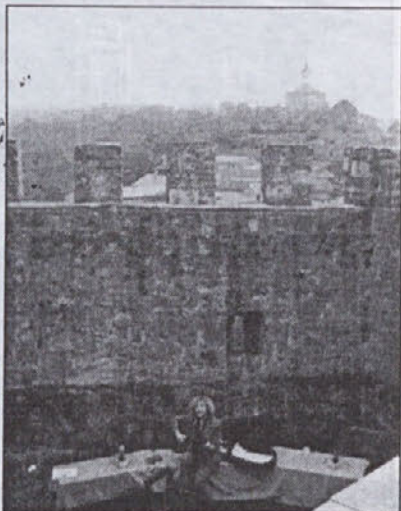
Boža Breclj je na izziv odgovorila s stališča svoje 35-letne pedagoške prakse. Nikoli ni občutila manjvrednostnega kompleksa do slovenske literature, ampak je zavestno poudarjala predvsem Prešerna in Cankarja, ki po njenem najbolj ustrezno predstavljata slovensko dušo in slovenska literarna snovanja. Slovenci smo del Evrope že od takrat, ko smo sprejeli krščanstvo. Ne razume našega nepopolnivega občutka majhnosti, saj tudi Jurinčič opisuje evropske probleme. Po njenem se lahko v Evropo vključimo samo kot narod, ki govori slovensko.

Vido Mokrin našeta vprašanja stalno zaposlujejo in misli, in da je treba najprej definirati pojem Evrope in določiti podobo Slovenije v njej. Slovenija je trenutno na nekakšni prelomnici - po njenem bi morali obdržati svoje bistvo in preprečiti utopitev v večjih ekonomskih in kulturnih sferah. Bolj bi morali poskrbeti za status literata, več prevajati in postati narod poliglotov. Prodor slovenske literature na tuje povezuje s prihajajočimi generacijami, bolj dovtetnimi za angleško govorno področje, in upa, da literature v prihodnosti ne bodo izničile vizualne oblike umetnosti.

Aleksander Peršolja se ni hotel omejiti na nekatera slovenska imena, ki imajo tudi izven Slovenije določeno veljavo, saj smo v preteklem obdobju pogosto pozabljali na manj znane, a velike ustvarjalce slovenske literature. Kot eden izmed evropskih narodov smo v literaturo vstopili že z romantiko. Slovenska besedna umetnost, od nekdanje dovtete za pobude in medsebojna oplajanja, bo v spremenjenih časih prej ali slej postala del evropske literature.

Sergej Verč ima občutek, da vsi skupaj živimo v neki "paranoični atmosferi". Govorimo o tem, da smo ponosni na svojo literaturo, da se nam ni treba ničesar sramovati in da je naša književnost enakovredna drugim. V bistvu gre samo za življenjsko odločitev: pisati v lastnem ali drugem jeziku. Literatura v življenju ni najpomembnejša stvar. Sam se je odločil za pisanje kriminalk, zvrsti, ki se je po osamosvojitvi Slovenije silno razmahnila.

Jasno Čebren neprestano zanima odnos med liriko in pripovedništvom. Po njenem je tudi zaradi politične samostojnosti dobo pesništva v Sloveniji zamenjala doba pripovedništva. Pozitivno dejstvo vidi v tem, da smo se Slovenci začeli obračati drugam in nekoliko pozabili sami nase, čeprav smo po njenem prepričanju še vedno "bolj samozadostni kot samozavestni".

Dramska igralka Jerca Mrzel s kitaro in knjigo Kettejevih pesmi

Slovenska literatura si je pogosto iskala in si še išče mesto v Evropi s težko razumljivimi in ozkimi literarnimi besedili, zaprtimi v majhen geografski in miselni prostor. Vprašanje je, če so prevedena dela pravi odraz trenutnega in preteklega stanja slovenske literature. V zadnjem času največkrat prevajani avtorji (*Ciril Zlobec, Žarko Petan, Tomaž Šalamun, Aleš Debeljak* itd.) do svojih del v tujih jezikih prihajajo, vsaj sam tako mislim, s poznavstvi in ne s kvaliteto. Za Evropo utegnejo biti bolj zanimive tiste slovenske literarne umetnine, ki presenečajo in na svet gledajo z neslovenskimi očmi. Ugotovitev nekaterih lepoznavcev, da Slovenci ne znamo pisati univerzalnih tekstov in da se največkrat zapiramo sami vase, najbolj demantira neslutena količina proznih tekstov v zadnjih letih in samo vprašanje časa je, kdaj se bo iz nje izcimilo kaj resnično dobrega. Do takrat imamo, če odmislimo poezijo in dramatik, vsaj nekaj proznih besedil, ki jih lahko brez zadržkov ponudimo Evropi. Tu mislim predvsem na dva romana, ki presegata zgornjo trditev, saj sta se zavestno izognila slovenskim prizoriščem. Skoraj neverjetno je, da sta *Bartolov Alamut* (kje je bil takrat *Umberto Eco*?) in *Flisarjev Čarovnikov vajenec* plod slovenskih avtorjev.

B. Zidarič

RAZSTAVA

Kiparjev dnevni Erika Lovka

Pregledna razstava malih plastik akademskega kiparja in slikarja Erika Lovka obsega kiparska dela, ki so nastajala skoraj dve desetletji. V tem obsežnem in izpovedno kipiarskem opusu so se zvrstile mnoge, med seboj dokaj različne ustvarjalne faze in ciklusi. Gotovo mu je študij umetnosti slikarstva na Akademiji lepih umetnosti v Ljubljani dal veliko znanja in možnosti za nadaljnje delo, ki ga je nadgradil še s študijem na specialki na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Italija je še vedno velika nica umetnosti, duha in kulture, od antike, preko renesanse do sodobnosti - prav ta pa so vplivala tudi na Lovkovo ustvarjalnost. Njegov odnos do zgodovine in vloge plastike je vedno ostajal in ostaja problemsko - raziskovalno usmerjen, saj se pojavljala v preteklosti npr. 16. - 18. stoletja v nereproduktivnem smislu kot mojstrovina, kot izvirno in neponovljivo umetniško delo.

Mala plastika predstavlja Lovku lahko tudi izhodišče ali skico za neko nadaljnje večje delo, vendar s tem ni razvrednotena niti po obliki, po vsebini ali po umetniški pojavnosti, kajti monumentalnosti ne gre zgolj jemati kot posledico, ki je lastna po dimenzijah le velikim kiparskim stvaritvam.

Lovko je pripadal generaciji in (avantgardističnim) gibanjem, ki so se predajala nefiguralnim oblikam izražanja, kot težnje sodobnih (post)modernističnih likovnih tokov 20. stoletja. Večina ustvarjalcev je sledila formalizmu v smislu oznake eksperimenta, temu pa je sledilo tudi Lovkovo kiparjenje male plastike v neklasičnih materialih. Od tu dalje je počasi prehajal svojevrsno, a še ne opredeljeno figuraliko, preko katere je sporočal svoja razmišljanja kot odgovore na poslanstvo človeškega bivanja, z igrivimi ali celo ironično grotesknimi detajli.

Lovka je zanimala plastika že od samega začetka kot ambientalni, univerzalni in vključujoči se del v neko širše urbano ali arhitekturno okolje - v prostor, kjer s svojo prisotnostjo, izrazom in funkcijo osvaja nove dimenzije.

Velikega pomena so bili gotovo številni kiparski simpoziji, med drugimi v 70. letih v Sisku, Danilovgradu, Počitelju, Rušah in forma viva projekti ter srečanja v Portorožu in v Avstriji poleg številnih natečajev, kjer je Lovko aktivno sodeloval. To so bile pomembne poti za pridobivanje novih izkušenj in smeri v uresničevanju velikih kiparskih del oziroma monumentalnih plastik, ki so jim bila namenjena mesta v (določenem) urbanem prostoru.

Po letu 1981 je prišel Lovko do novih spoznanj, ki so bila posledica iskanja novih "zgodb", ta pa so bistveno posegla v spreminjanje oblik in vsebin plastik. Odločil se je vrniti k človeškemu liku, ki ga je vključeval v neobičajni, a razpoznavni prostor. Tako je nastal večji ciklus malih plastik na temo mest in bazenov. Za tem je začel ustvarjati v enem izmed najplemenitejših materialov, v kamnu - marmorju, ki ga je kombiniral z elementi kovine, vse do uporabe bronu. V letu 1986 se je za kratek čas vrnil tudi k žgani glini in lesu, vendar sta marmor in

BRODOLOMCI, bron/kamnu, 9 cm, 1991

bron ostala dominantna materiala. Lovko, ki kipari še danes. Obdelana sta marmor in kamno, krepko izstopajočimi in poglobljenimi detajli, kjer se preko svetlobe in senčenja dramatična napetost mehkih oblik pretvori v ostre, kontrastne forme, ki jih prestrezajo ostri, kontrastni detajli.

Tema akta je večna, tako kot je umetniška izpoved v kamnu ali bronu. Lovko je posebej ograževal mnogoštevilnih variacijah in metaforah akta Lovko na sodoben način osvobodil pote človeškega telesa, spomin na renesančno ali klasično občutenev, tudi v velikih slikarskih ciklusih.

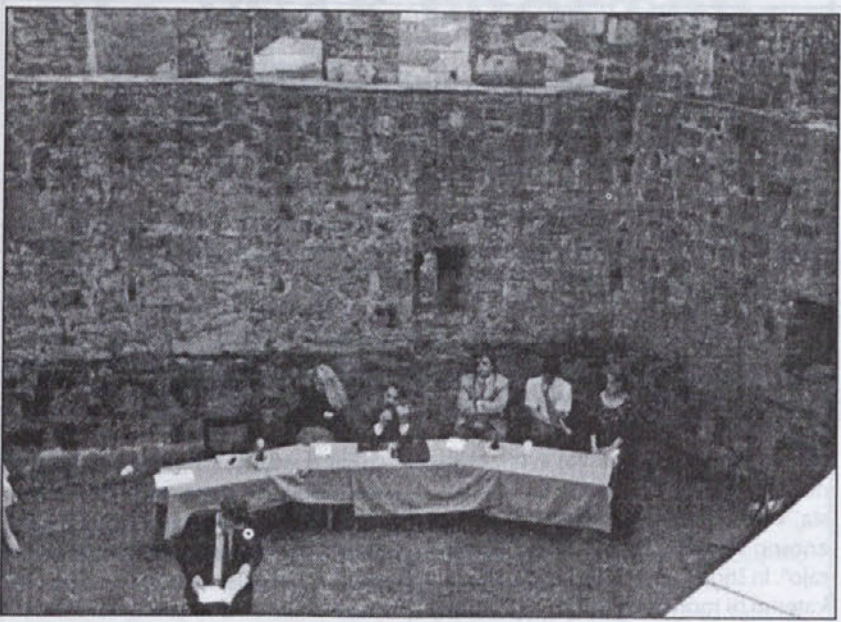
Skozi volumen in prostor, subtilno izraza, skozi obvladovanje časa, Lovko stavlja svojo osebno interpretacijo forme, z drznimi skrajšavami in nacijami telesa. V plastikah, kot tudi v skem opusu Erika Lovka, zaznavamo ževanje njegovega zavedanja o prostoru z občutenjem sedanjosti, ker v svojih stavlja zgodovinsko izročilo in navezavami na univerzalno sodobno govorico.

Pričujoča razstava malih plastik je pregled ustvarjalnosti in avtorjev odgovor na raziskovanja znotraj problematike kiparstva.

Polona

Galerija na Vidmu (16. junija): kitarist Andrej Poljšak, Jožef Šlenc, Polona Škodič in Erika Lovka

Literarni večer (z leve): Aleksander Peršolja bere pesem, posvečeno 70-letnici Cirila Zlobca, Vesna Furlanič Valentinčič, Ciril Zlobec, Sergej Verč (za to priložnost je napisal duhovito črtico "Ivan in Ivana" in si z njo pridobil nedeljene simpatije občinstva), Robert Grošelj iz Ilirske Bistrice in Branka Zgaga. Pred njimi so nastopili tudi učenci trnovskega begunskega centra in Ismet Bekrić s Kettejevo poezijo v bosanskem jeziku.

ZBOROVSKO PETJE

Utrinki s XIV. občinske revije pevskih zborov

...or poje, zlo ne misli" so bile pozdravne besede Jožice Kastelic, učiteljice, ki je vodila nedeljsko (18. junija) prireditev v Knežaku. In to uspelo prireditelj, saj je zborovodja, poslušalce, organizatorje in vse, ki so tako ali drugače sodelovali v prireditvi, navdušeni in zadovoljni celoti. Vaški župan Darko Urbančič je izrazil zadovoljstvo, da se, čeprav poredko, v njihovi vasi poje na tako pomembnem srečanju. Prireditev je bila prepolna, oči in ušesa prisotnih pa so bila proti odru in domiselni dekoraciji.

...in podobnih prireditvah bo še, pomik spremljaš zvonko petje najmlajših. ... Gombač iz OŠ Antona Žnidaršiča ... Morena Hostinger, domačinka, sta znali ... otroških grl svojih zborčkov izvabiti ra ... smeh in ves živžav mladosti.

...isto nasprotje ali resnično zrelost "neko starejših fantov" Antona Knafelca, ... eta Tošiča in Toneta Tomšiča (skupaj ... meli kar 243 let) nas je popeljala v tisto ... mo in doživeto ljudsko petje, ki so mu ... gneli tudi pevci Pevske skupine Vasova ... iz Rečice, ki jo vodi Dimitrij Grlj.

...petič so se na občinskih revijah do sedaj ... predstavili pevci *Cerkvenega mešanega zbor* iz Podgrada. Le tako naprej zborovodja Stanko Čeh in vaši pevci.

...vsaki priliki radi prisluhnemo pevkom ... pevcem *Mešanega pevskega zbora uporcev* iz Ilirske Bistrice, ki ga vodi Dimitrij Grlj, saj ljubijo predvsem slovenske ljudske pesmi, ki so jih tudi ob tej priložnosti z veseljem zapeli.

...čiteljica pevke revije je delila mišljenje poslušalcev, saj smo kar soglašali, da med nami, ki ne bi poznali Kettejevcev, ... ljubkavalno pravimo *Moškemu pevskemu zboru Dragotin Kette* iz Ilirske Bistrice, ki so ponovni čestitki ob 30. obletnici njihovega petja je pod vodstvom zborovodje ... ma Prinčiča moško zadonela njihova ...

...razumljivo je, da so se dlani poslušalcev posebej ogrele ob sprejemu kneškega ... *mešanega mladinskega pevskega zbora Tamara Kalc* 1896, ki združuje pevke in pevce ... je Pivške doline. Že dosežene vidne ...

...uspehe so potrdili tudi s tem nastopom. Alojzu Boštjančiču, ki jih vodi, želimo še veliko uspehov.

Na radijskem tekmovanju v kategoriji dekliških zborov so leta 1994 zasedle prvo mesto, večkrat pa nastopile na zaključnih revijah najboljših primorskih mladinskih zborov "Naša pomlad". Skorajda samo po sebi umevno, če govorimo o zborčku čudovitih glasov petnajstih pevkv *Komornega dekliškega pevskega zbora Ilirska Bistrica*, za katerega je zaslužna Marija Šlosar Lenarčič, njihova voditeljica od vsega začetka. Ob poslušanju smo resnično uživali.

Povabilu prireditelja so se ljubeznivo odzvali tudi gostje, da pa so priljubljeni, smo jim s toplim sprejemom dokazali tudi poslušalci. *Kvintet Sonček* iz Pivke, ki ga vodi umetniški vodja Matej Penko, nas je navdušil tako, da smo hoteli še, a so fantje razumeli časovno stisko.

Svoj jubilej - 15-letno prepevanje in sloves dobrih pevcev so potrdili tudi fantje *Okleta Škofije*. Navdušili so nas, kot so pred časom navdušili poslušalstvo v Rimu. Umetniški vodja Vlado Korošec in fantje, še tako naprej.

Iz pobratene Nabrežine, občine v Italiji, je zborovodja Ivo Kralj pripeljal fante, ki prebivajo v vaseh okrog Grmade, da so se nam po dolgem času zopet predstavili. *Fantje izpod Grmade* so z Vodopivčevo *Pobratimijo* kar simbolično zaokrožili to snidenje.

Kaj naj k temu dodamo? Prireditelji, vsi, ki ste nam pomagali, hvala vam! Prihodnje leto pa nasvidenje.

Franc Gombač

POEZIJA

Večeri slovenske poezije v Parizu

V živahnem kulturnem življenju Slovencev iz Pariza in okolice tudi poezija ni pozabljena. Prav nasprotno: ta pomlad nam je prinesla kar dva pesniška dogodka, ki smo se ju z veseljem in polni pričakovanja udeležili. V nedeljo, 14. maja, smo prisluhnili stihom pesnika-samorastnika Jožeta Steguja, katerega zbirka "Nočni samogovori" je izšla letos v Ilirski Bistrici. Na žalost pesnika ni bilo med nami, vendar nam ga je njegova sestra, gospa Ana Vičič, ki tudi drugače zelo aktivno sodeluje v naši skupnosti, predstavila v kratkem in zanimivem predgovoru. Jože Stegu je bil rojen leta 1953 na Premu, v kmečki družini. Godi se mu kot mnogim kmečkim ljudem: kmetuje sam z materjo. Za razliko od drugih pa se posveča tudi poeziji, piše in sodeluje v literarnem društvu v Ilirski Bistrici. Kako bi moglo biti drugače za človeka, ki ima poseben čut za današnji čas in za življenje v njem, posebno če se spomnimo, da je pesnil tudi njegov pokojni brat, duhovnik Vili Stegu in da je bil na Premu doma med drugimi tudi Dragotin Kette. Kot da je Jože Stegu vedno živel s poezijo.

V svečano pripravljene dvorane Slovenskega doma so pesmi brali mladi člani naše skupnosti na zelo dinamičen in prav zanimiv način. Klavir in flavta sta povezovala pesmi in pridajala še poseben poudarek pesnikovi besedi.

Jože Stegu je pesnik-samouk, pesnik-samorastnik in še veliko več. Po eni strani se nam zdi res predstavnik cele struje kmečkih pesnikov, ki so ob delu zlagali svoje preproste in obenem globoke pesmi in z njimi razveseljevali in kratkočasili svoje rojake v dolgih zimskih večerih in na raznih praznikih. Po drugi strani pa bi lahko rekli, da v Stegujevi poeziji živi tudi vsa tradicija umetne slovenske poezije od Vodnika preko Prešerna pa prav do pesnikov modernizma. Vendar skrb za obliko, iskanje metafore ali rime nikoli ne zatemnjuje globokega smisla. V Stegujevih verzih čutimo bližino med človekom in zemljo, trdne korenine, ki srkajo lepoto iz globin človeške vsakdanjosti, ki nas včasih tako teži. "Na svetu ni nič novega", piše pesnik preprosto, skoraj prozaično. Z njim se poglabljamo v temne praznine grobov, da lahko potem spet dvignemo pogled na "belo nebo" in na

"beli čas". V največji praznini se obrača k Stvarniku, ki ga kliče "z osamljenega brega".

Pri poslušanju ali branju pesmi Jožeta Steguja začutimo globoke vezi, ki nas vežejo na naš jezik, na našo zemljo, ki nas približujejo srcu trpečega in samotnega sočloveka. Kako bi pesnik ne poznal samote? Pozna jo kot kmet, ki v času, ko se polja in travniki in vasi spreminjajo v puščavo, ostaja na svoji zemlji, izraža tudi samoto ustvarjalca, tistega, ki se skuša po lastnih močeh prebiti skozi dvom in iskanje svoje poti. Njegova pesem nam je blizu, ker je kot klic iz samote sodobnega človeka, ki mu materialna civilizacija ne prinese utehe.

Par tednov pred literarnim večerom Jožeta Steguja (26. marca) pa nas je obiskal Tomaž Šalamun. Prebral nam je nekaj svojih pesmi v slovenščini in nekaj v francoščini. Izbor njegovih pesmi v francoskem prevodu je namreč ravno kar izšel pri založbi Est-Quest. Očeta moderne slovenske poeziji treba posebej predstavljati, saj je od leta 1966, ko je izšla njegova prva zbirka "Poker", na splošno znan in priznan. Sodeloval

je v literarnem gibanju teh težavnih let in zmeraj iskal nove oblike pesniškega izražanja. Nenavadne metafore, izključujoče se primerjave, nepričakovani zaključki označujejo njegovo poezijo. Ponokod se nam zdi bleščeča igra besed, kot da pesnik ne išče navadnega, zanj preveč prozaičnega smisla. Vendar iz njegovih pesmi veje neka tiha človeška toplota.

Lahko samo ugibamo, kaj bi si rekla Tomaž Šalamun in Jože Stegu, če bi se v Slovenskem domu tudi srečala. Pesnik-kmet in pesnik-intelektualec? Nasprotje je samo navidezno. Oba namreč predstavljata bogastvo in raznolikost današnje slovenske poezije in pričata o njeni življenjski sili.

Prof. dr. Antonija Bernard

Teško je zbrati slovenske izseljenke iz Pariza in okolice h kulturnim prireditvam na Chatillon, a 14. maja so napolnili dvorano Slovenskega doma, da bi prisluhnili poeziji slovenskega pesnika-samorastnika Jožeta Steguja.

Prisotni so bili tudi številni rojaki iz Knežaka, Pregarij, okolice Ilirske Bistrice, Pivke, Postojne in "beseda slovenske duše", preprosta rima pesnika, je vzbudila čustva Slovencev. Ko so besede na odru odzvene, se je petje in kramljanje v prijetnem vzdruhu nadaljevalo še dolgo v večer.

Upam, da Jožetova pesniška zbirka ne bo ostala pozabljena na knjižnih policah slovenskih izseljenških domov. Naj njegovi verzi **krepijo slovensko zavest in kažejo pot do bratov iz domovine.**

Marij Osredkar

Marij Osredkar in Nataša Vičič (pesnikova nečakinja) recitirata Stegujevo pesem "Naši očetje so bili drugačni". V ozadju Ciril in Maksimiljan Valant pojeta eno od nastarejših ljudskih pesmi "Marija z Vogerskega gre".

Na literarnem večeru so sodelovali še Patricija Valant in Simon Vidmar (na sliki), Sofija Vičič (flavta) in Gregor Vidmar (recitacije). V ozadju je slika Trnovega.

Pozdrav Jožeta Steguja pariškim rojakom

"Ko ljudje dobijo v roke moje pesmi, mi vedno zastavljajo nerodna vprašanja: zakaj tako pišem, kaj sem mislil s tem povedati ... Od nekdanj so pesniki govorili o isti stvari: o duši, edinem človeškem bivališču.

Vsi smo v nekem smislu popotniki in brezdomci, zato so tudi vse domovine prazne. Dom je tam, kjer gre človek na pot in ta pot pelje domov v dušo.

Pesnik je eden od čuvajev tega doma, ki ga hrani s svojo besedo in varuje skupno ognjišče. In dokler bo tlel ogenj v tem ognjišču in nas bo čakal kruh na mizi, se naš narod ne more in ne sme bati za svojo prihodnost, pa čeprav sta nas čas in zgodovina še tako raztepla po svetu.

Spet se bomo zbrali v tem skupnem domu, se pogreli, najedli in šli na pot močnejši."

Prof. dr. Antonija Bernard je v Parizu doktorirala s tezo "Začetki evropske slavistike in Kopitar". Predava na Inalco inštitutu (oddelek Sorbone). Tema njenih letošnjih predavanj so kulturni začetki Slovencev.

Marij Osredkar je duhovnik (franciškan) na časnem študiju v Parizu.

Pričujoči zapis o kulturnem življenju pariških Slovencev je nastal s pomočjo Ane Vičič, ki je na literarnem večeru pripravila tudi razstavo slovenskih knjig o pokrajini, umetnosti, običajih itd. Knjiga "Reka Timav" je vzbudila veliko zanimanja med rojaki iz naših krajev. Vsi so jo hoteli kupiti.

Minilo je leto, odkar se je Erik Lovko prvič predstavil v Galeriji na Vidmu. Tokrat je sam izbral dela za pregledno razstavo male plastike, ki kaže rast in spremembe v njegovem dvajsetletnem delu. Zelo različne skulpture so spremljale risbe, skice, študije, teksti priznanih slovenskih likovnih kritikov in strip. Na razstavi skoraj ni bilo kipa, ki ne bi bil človeški in se ne bi dotikal človeškega telesa. Polona Škodič je v sklepnem delu predstavila ocenila Lovkovo razstavo kot "lepo, prijazno in optimistično". Žal je bila odprta le do 25. junija. NA SLIKI: del stripa, v katerem Erik Lovko leta 1976 razmišlja o kiparstvu, slikarstvu, glasbi in filmu.

Občina
Ilirska Bistrica

MLINOTEST
PEKARNA
Ilirska Bistrica

dekorativne in obstojne
zidne obloge
v imitaciji različnih
vrst lesa

lesonit
lesno kemična industrija, p.o.
ilirska bistrica, nikole tesle 11
tel.: 067/41-241, fax: 067/41-433

transport
terminal
ilirska bistrica

TRGOVINA
Z GRADBEJNIM MATERIALOM
PODBEŽE 39 - ZALCI
66250 IL. BISTRICA
tel. 067/82-402, fax. 067/81-285

TRGOVINA "BOŠTO"
BAZOVIŠKA 4a
66250 IL. BISTRICA (za GG)
tel. 067/42-123

NOVO - NOVO - NOVO

Po naročilu izdelujemo:
POLICE, STOPNICE,
TLAKE, PULTE, ŠANKE ...
IZ MARMORJA IN GRANITA

keramika - eleganca - kvaliteta

Suma inženiring d.o.o.
Bazoviška 18, 66250 Ilirska Bistrica
telefon: 067/41-504, telefax: 067/81-042

KSP
ILIRSKA BISTRICA
Prešernova 7

ProVITA®

Inženiring d.o.o.
66250 Ilirska Bistrica
Vilharjeva 27
tel. 067/41-820

TOURLS

Vojkov drevored 14, 66250 Ilirska Bistrica

Najem in prodaja prostorov za:

- proizvodnjo
- skladiščenje
- in pisarne

Informacije: tel. 067/81-188

GRAFIČNE STORITVE IN TRGOVINA d.o.o.
66250 Ilirska Bistrica

GRAFIČNI ATELJE
IN
UREDNIŠTVO ČASOPISA SNEŽNIK
Bazoviška 40
tel. 067/81-297, fax. 067/41-124

PAPIRNICA - LINEA ART
Bazoviška 19
tel/fax. 067/42-077

PIVKA
perutninski kombinat
Neverke 30
66256 KOŠANA

30% NIŽJE CENE!

Ugodna prodaja konzumnih-jedilnih jajc
vseh kategorij in velikosti. Dobite jih v
naši AGRO TRGOVINI na Kalu
od 22. 6. 1995 dalje.

Cene glede na velikost: od 4 - 13 SIT

KOZLEK

PROIZVODNJA - TRGOVINA - STORITVE d.o.o.
Rozmanova 19, 66250 Ilirska Bistrica, tel/fax: 067/41-630

primorje
ajdovščina

ENOTA BISTRICA IL. BISTRICA

CENJENIM STRANKAM NUDIMO:

- vse vrste gradbenih in mizarskih storitev,
- asfaltiranje, montažne hale,
- prodajamo vse vrste betonov, pesek,
- mivko in vse vrste betonskih izdelkov,
- izposojamo gradbene odre in opažni material.

PUR PLATEX

d.o.o.

Gradišče 51, 66243 Obrov, tel: 066/88-016, fax 066/88-033

Sedežna garnitura: **ŽANA**

BMD INŽENIRING
Ilirska Bistrica

GOZDNO GOSPODARSTVO
POSTOJNA

CENIK OGLASOV

1. cela stran	28 x 35 cm	70.000 SIT
2. polovica strani	28 x 17 cm	35.000 SIT
3. četrtina strani	14 x 17 cm	18.000 SIT
4. osmina strani	14 x 8,5 cm	9.000 SIT
5. šestnajstina strani	6,5 x 8,5 cm	4.500 SIT

Cena dvobarvnih oglasov na prvi
in zadnji strani je višja za 30%.
Za večkratno oglaševanje znižamo
ceno po dogovoru.

Pokličite "GA commerce", Bazoviška 40,
Ilirska Bistrica, tel/fax: 067/81-297

Naslov uredništva:
Bazoviška 40, 66250 Ilirska Bistrica,
tel. 067/81-297, tel/fax. 067/41-124
Ustanovitelj: Borislav Zejnullović
Izdajatelj: "GA commerce", Bazoviška 40
Glavni in odgovorni urednik:
Borislav Zejnullović
Uredniški odbor: Dimitrij Bonano, Vojko
Čeligoj, Zdravko Debevc, Franc Gombač,
Ivko Spetič /predsednik/, Sergij Slenc
Urednik, novinar in lektor: Branko Zidarič
Tehnični urednik: Raymond Fabijanič
Priprava in tisk: "GA commerce" d.o.o.
Ilirska Bistrica
Naklada: 1500 izvodov

NOGOMET

Največji uspeh bistrških nogometašev

Člani so v prvem dvoboju sicer gladko izgubili z NK Kolpa, prvakom Ljubljansko-dolenjskega območja, tako doma (14. junija, 1 : 4) kot v gosteh (18. junija, 1 : 3), vseeno pa so imeli še eno možnost za popravni izpit. V tekmah s NK Visoko, prvakom gorenjskega območja, so po dobri igri doma (21. junija) in rezultatom 3 : 0 ter porazu 0 : 1 v gosteh (25. junija) dosegli že več let načrtovan cilj - uvrstitev v III. ligo - zahod.

Mladinska ekipa je za napredovanje v II. mladinsko ligo - zahod v prvi tekmi doma (24. junija) premagala moštvo NK Jelovica LTH iz Škofje Loke kar s 5 : 1. Na gostovanju v Škofji Loki (28. junija) je bil rezultat 0 : 2 za Transport. **Napredovanje v II. SML - zahod si je priborila ekipa NK Transport.**

NK Transport je tako dosegel največji tekmovalni uspeh v vsej svoji zgodovini. Ob velikem zmagooslavju se poraja grenak priokus, ker je klub postavljen pred vsaj dva velika finančna problema. Prvi je zagotovitev zahtevnih tekmovalnih pogojev na igrišču in spremljajočih objektov v sklopu stadiona Trnovo - razširitev igrišča in dozidava slačilnic za izpolnitev pogojev

nastopanja članov in mladincev v višjih ligah. Drugi pa je zagotovitev potrebnih sredstev za trening in udeležbo na tekmovalnih članov in mladincev, pa tudi vseh ostalih petih selekcij tekmovalcev. Brez konkretne pomoči občine, športne sfere, predvsem pa sponzorjev, ne bo mogoče doseči tekmovalnih pogojev na domačem igrišču in zadostno napolniti klubski proračun za organizacijo dela in udeležbo v tekmovalnih sistemih.

Bati se je torej, da pomeni vrhunec tekmovalnih dosežkov NK Transport začetek zatona tudi te športne igre, podobno kot se je v Ilirski Bistrici zgodilo s košarko in rokometom.

Zdravko Debevc

LOKOSTRELSTVO

Uspešni nastopi na državnih in mednarodnih tekmovanjih

Igor Rudež in Martin Hrvatin, člana Lokostrelskega kluba Ilirska Bistrica, sta od 25. do 29. maja nastopila za slovensko reprezentanco na 1. tekmi za evropski mladinski pokal v Tachertingu v Nemčiji. Med 17. tekmovalci je Martin dosegel 10. mesto (1247 krogov), Igor pa 13. mesto (1179 krogov). Martin je z rezultatom izpolnil normo za nastop na mladinskem prvenstvu stare celine. V ekipnem delu tekmovanja se je slovenska postava (M. Hrvatin, G. Emeršič in P. Šilc) uvrstila na 2. mesto med šestimi ekipami.

Na 4. odprtem državnem prvenstvu Fita Star Olympic Round 10. in 11. junija v Mozirju je **Andraž Čeligoj** (olimpijski stil) osvojil 6. mesto (1134 krogov), Igor Rudež (compound) pa je pristal na 12. mestu (1219 krogov). Oba sta nastopila v absolutni konkurenci. S tem rezultatom je tudi Igor Rudež izpolnil zahtevano normo za nastop na mladinskem evropskem prvenstvu, ki jo je potrdil še na mednarodnem lokostrelskem turnirju v Kostreni (Hrvaška). Tam je nastreljal 1232 krogov.

Martin Hrvatin še vedno brani državni re-

kord med mladinci v disciplini Fita - olimpijski dvoboj (12 puščic) s 104. krogi, dosežen v Mioli (Italija) 26. junija 1994. Po Fita rang lestvicah slovenskih lokostrelcev so Bistrščani uvrščeni na naslednja mesta: v olimpijskem slogu (18 tekmovalcev) je Andraž Čeligoj na 9. mestu (1158 krogov, Radenci 29. - 30. 4. 1995), v compound slogu je na 9. mestu tudi Martin Hrvatin (1247 krogov, Tacherting 25. - 29. 5. 1995), Igor Rudež pa je na 16. mestu (1205 krogov, Radenci 29. 30. 4. 1995).

Zdravko Debevc

KARATE

Karate klub Teles je uspešno zaključil sezono

Člani Karate kluba Teles iz Ilirske Bistrice že vrsto let dosegajo zelo dobre rezultate na domačih in mednarodnih tekmovanjih. Vojka Šestan in Kristofer Štemberger, člana slovenske reprezentance, sta v svoji kategoriji že četrto leto v samem vrhu. Konec lanskega leta sta uspešno zastopala barve naše mlade države na svetovnem prvenstvu v Maleziji. Poleg njiju je med člani veliko nadarjenih tekmovalcev, še posebej pa moramo računati na najmlajše, ki jim trenerji posvečajo veliko pozornosti, časa in znanja.

Pred zaslužnimi počitnicami smo se v vodstvu kluba odločili, da bomo organizirali srečanje - piknik vseh članov, njihovih staršev in simpatizerjev naše dejavnosti. Zavarovalnica Triglav iz Postojne nam je ljubeznivo odstopila kočvo v Grdi dragi, kjer smo se v soboto, 24. junija, zbrali v velikem številu. Bilo nas je več kot 80. Kljub slabemu vremenu, saj je vse popoldne deževalo kot za stavo, smo bili vsi prav dobre volje.

Namen je bil dosežen. Zadovoljni smo bili, da smo se zbrali v velikem številu in tako dali zaslužno priznanje uspešnim tekmovalcem, novim mladim članom, trenerjem in staršem, brez katerih ne bi bili kos mnogim težavam, ki jih pri delu z mladimi ne manjka. Vsi smo bili enotni v

Ob zaključku sezone nas je obiskal tudi mag. Stanislav Prosen, župan naše občine.

tem, da se bomo še srečali. Omenil sem zaslužene počitnice. Vodstvo kluba si jih ne bo moglo privoščiti v pravem pomenu besede. Poleg manjših težav, ki jih uspešno in sproti odpravljamo, moramo rešiti še vprašanje prostora za treninge, ki je že kar hud problem na

ŠPORTNA REKREACIJA

Konec občinske lige v malem nogometu

V soboto, 10. junija, se je z zadnjim, 7. krogom, zaključilo tekmovanje v malem nogometu za rekreativce. Osem ekip je odigralo 28 tekem. Strelci so na vseh tekmah dosegli 234 golov ali 8,3 na tekmo. Največ golov (22) je dosegel metod Božič iz ekipe Maestro.

Končna lestvica po zadnjem krogu je naslednja: 1. Maestro (19 točk, razlika v golih 59 : 13), 2. Okrepčevalnica Baša (18, 45 : 18), 3. Agrofloris (15, 39 : 26), 4. Klub Hodnikov Mlin (11, 28 : 18), 5. Zlatorog utd. (7, 14 : 39), 6. Botega (6, 29 : 22), 7. OKS (6, 20 : 38) in 8. Stari (0, 9 : 60).

Če bo dovolj zanimanja, bosta Športna zveza II. Bistrica in NK Transport jeseni organizirala podobno tekmovanje. Razpis bomo objavili v naslednji številki.

Zdravko Debevc

KOŠARKA

Kvalifikacijski turnir v Ilirski Bistrici

Športna zveza II. Bistrica je na pobudo Športne unije Slovenije organizirala enega izmed regijskih turnirjev trojk. Tekmovanje, ki bi moralo potekati 3. junija v Športnem parku Nade Žagar, smo zaradi dežja prestavili v Športno dvorano Osnovne šole Antona Žnidaršiča.

Nastopilo je 12 ekip iz bistrške in postojnske občine. Po dveh krogih na v predtekmovanju (na izpadanje) so v finalnem nastopu (vsak z vsakim) o končni uvrstitvi odločale tri postojnske ekipe. Te so v medsebojnih srečanjih vsaka enkrat zmagale in enkrat izgubile, tako da je odločala razlika v doseženih koših. Prva mesto je pripadlo ekipi "Picerija Čuk", ki si je poleg praktične nagrade (torbe) priborila pravico nastopa na finalnem turnirju Nike trojk, ki bo 1. julija v Ljubljani.

Zdravko Debevc

ATLETIKA

Uspešni nastopi Tihomirja Strajniča

Tihomir je 3. junija v Bresanonu (Italija) nastopil za slovensko reprezentanco na Atletskem mitingu Brixia za mlajše mladince. Sodelovalo je 12 atletskih državnih ali pokrajinskih reprezentanc iz Evrope. Tekel je na 400 m in osvojil 4. mesto. 24. junija je v članskem finalu Atletskega pokala Slovenije v Ljubljani postavil osebni in klubski rekord v teku na 400 m s časom 51,16 sek.

30. junija in 1. julija bo v Kranju državno prvenstvo v atletiki za mlajše mladince in mladinke. Za AK Postojna bodo poleg Tihomirja nastopili še Vesna Boštjančič, Špela Muha, Marjanca Muha, Mojca Klanšek in Nastja Zirnstein. O njihovih rezultatih vas bomo obvestili v naslednji številki Snežnika.

TABORNIŠTVO

Državni mnogoboj Zreče '95

V času od 23. do 25. junija je potekal v Zrečah pod Roglo državni mnogoboj v taborniških veščinah, ki so se ga udeležile ekipe iz Celja, Zreč, Zasavja, Ljubljane, Cerknice, Žirov in drugih krajev. Rodu Snežniških ruševcev pa smo se tekmovanja udeležile 3 ekipe (dve zmagovalni s področja mnogoboja v Izoli in pa grče). Podobno kot prejšnje leto v Pekrah smo bili Bistrščani tudi najuspešnejši v državi z enakim izkupičkom kot prejšnje leto (dva naslova državnih prvakov in naslov viceprvaka).

Tako so 1. mesto v kategoriji gozdovnic (11 do 15 let) osvojile Vesna Boštjančič, Andreja Molan, Polona Simonič, Petra Šajn in Darja Škerlavaj. Državni prvaki so po dveh letih spet postali grče (nad 21 let) Jure Gorišek, Albert Ličan, Aleksander Morano, Ester Mršnik in Leon Rolih. Lanskega naslova pa ni uspelo obraniti ekipi popotnikov (16 do 21 let) v malce okrnjeni sestavi. Vseeno pa smo Tomaž Čendak, Tomaž Kaluža, Boštjan Kerma, Tina Šepc in Miha Škerlavaj osvojili 2. mesto.

Panoge v katerih smo tekmovali so bile: orien-

tacija (7 do 10 km dolg pohod, na katerem morajo karte iščemo kontrolne točke in rešujemo naloge iz zgodovine taborniškega pomoči, vežemo vozle, rišemo skice terena), postavljanje šotora (navadnega ali iz petelinov odvisno od starostne kategorije), spretnostno movanje (postavlanje signalnega stolpa), z A-jem - sestavimo ga iz dveh dolgih in eno še prečne sušice in nato s to "napravo" črke A prehodimo 30 m), signalizacija (pisčalko ali z zastavicami ali pa s semaforji) in seveda lokostrelstvo.

Miha Š

ŠOLSKI ŠPORT

Atletski upi na šolskem pokalu

23. 5. 1995 je na postojnskem atletskem stadionu potekalo Območno prvenstvo v malem in velikem atletskem pokalu za osnovne šole. Obe osnovni šoli iz Ilirske Bistrice je zastopalo 30 tekmovalcev in tekmovalk od 5. do 8. razreda.

Najuspešnejši po kategorijah in disciplinah so bili: SDI - 2. mesto Marko Murovec (krogla, 12,35 m, OŠ A. Žnidaršiča); SDE - 2. mesto Marjanca Muha (žogica, 48,55m, OŠ D. Ketteja), 3. mesto Nastja Zirnstein (60 m finale, 8, 64 sek, OŠ D. Ketteja), 4. mesto 4 x 110 m štafeta (56,30 sek, OŠ D. Ketteja), 6. mesto Katja Smrdelj (60 m finale, 8, 94 sek, OŠ D. Ketteja); MDI - 3. mesto Simon Sedmak (1000 m, 3:21,75 min, OŠ A. Žnidaršiča), 6. mesto Kristjan Pugelj (60 m finale,

8,98 sek, OŠ A. Žnidaršiča); MDE - 1. mesto Vesna Boštjančič (300 m, 47,48 sek, OŠ D. Ketteja), 1. mesto Špela Muha (daljina, OŠ D. Ketteja) in 6. mesto Špela Broz (finale, 9,37 sek, OŠ D. Ketteja).

Marko Murovec, Špela Muha in Vesna Boštjančič so se glede na dosežene rezultate uvrstili v finale atletskega pokala za osnovne šole. Bilo je 6. junija v Velenju. Na finalnem tekmovanju na prenovljenem atletskem stadionu je Špela Muha zasedla 4. mesto v skoku v daljino z rezultatom 4,66 m (nastopilo je 20 tekmovalk), Vesna Boštjančič je pristala v teku na 30 m na 10. mestu (47,09 sek), 10. mesto pa je v suvanju zasedel tudi Marko Murovec (12,01 m).

Lokostrelci v samem vrhu prvenstva slovenskih osnovnih

Lokostrelci OŠ D. Ketteja in A. Žnidaršiča so 3. junija 1995 nastopili na državnem lokostrelskem prvenstvu za osnovne šole v Gornjem Gradu. Tekmovalci so nastopili v treh starostnih kategorijah in treh slogih.

Med posamezniki so se domov vrnili z naslovi državnega šolskega prvaka: Jan Šuštar (1. - 4. razred, 393 krogov instinktivno, OŠ A. Žnidaršiča), Nejc Štemberger (5., 6. razred, 387 krogov instinktivno, OŠ A. Žnidaršiča), Luka Iskra (1. - 4. razred, 371 krogov compound, OŠ D. Ketteja)

in Nejc Belušič (1. - 4. razred, 387 krogov instinktivno, OŠ D. Ketteja).

Druga mesta so si pristreljali: Tomaž A. Žnidaršiča, Urška Hrvatin (OŠ D. Ketteja), Aljaž Simonič (OŠ D. Ketteja), Igor R. D. Ketteja) in Dunja Štemberger (OŠ A. Žnidaršiča).

Ekipno sta se odlično izkazali obe šoli. OŠ D. Ketteja uvrstila takoj za zmagovalno OŠ Fran Albreht iz Kamnika, OŠ A. Žnidaršiča pa je zasedla 4. mesto.

Zdravko

Ob tragični in mnogo prezgodnji izgubi našega

FRANK Mirka

se zahvaljujemo vsem, ki ste nas v težkih trenutkih tolažili in nam nudili nesebično pomoč. Zahvala tudi vsem, ki so kakorkoli pomagali v trenutkih zadnjega slovesa. Hvala.

Mama, ate in sestra z družino

Ilirska Bistrica, 15. 6. 1995

Ivan Bergoč